

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 46

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

19 lutego 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 149/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Zmian Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 150/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych oraz mięsa zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych ⁽¹⁾ 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 151/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych ⁽¹⁾ 17
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 152/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Chosco de Tineo” (ChOG) 21
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 153/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 23
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 154/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 25

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 155/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni lutego 2011 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wysokiej jakości wołowiny na mocy rozporządzenia (WE) nr 620/2009.....	27
--	----

DECYZJE

2011/110/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 15 września 2010 r. w sprawie pomocy państwa, której Włochy zamierzają udzielić na rzecz Fri-El Acerra Srl (sprawy C 8/09 (ex N 357/08)) (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 6159) ⁽¹⁾	28
---	----

2011/111/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 lutego 2011 r. upoważniająca Francję, zgodnie z dyrektywą Rady 92/66/EWG, do transportowania jednodniowych piskląt oraz młodych niosek poza obszarem zapowietrzonym ustanowionym w wyniku wystąpienia ogniska rzekomego pomoru drobiu w departamencie Côtes d'Armor (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 869) ⁽¹⁾	44
--	----

2011/112/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 lutego 2011 r. zmieniająca decyzję Komisji 2008/620/WE ustanawiającą indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący zasobów dorsza w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak, wschodniej części kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 899).....	46
--	----

2011/113/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczej we Włoszech dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006 (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 911).....	47
---	----

2011/114/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 lutego 2011 r. zmieniająca decyzję Komisji 2008/589/WE ustanawiającą indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 938).....	50
--	----

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2011/115/UE:

★ Decyzja nr 1/2010 Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności z dnia 18 października 2010 r. w sprawie zmiany rozdziału 12 załącznika 1 dotyczącego pojazdów silnikowych oraz w sprawie dodania do załącznika 1 nowego rozdziału 18 dotyczącego produktów biobójczych	51
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 149/2011

z dnia 18 lutego 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Zmian Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmującego określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.

(2) Dnia 10 maja 2010 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, zwane dalej „zmianami”, w ramach corocznej procedury wprowadzania zmian, które mają na celu udoskonalenie i uściślenie międzynarodowych standardów rachunkowości. Większość zmian doprecyzowuje istniejące Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) lub wprowadza poprawki do nich lub też stanowi zmiany wynikające z uprzednich zmian do MSSF. Trzy zmiany (dwie zmiany do MSSF 1 oraz jedna zmiana do MSR 34) obejmują zmiany obowiązujących wymogów lub też stanowią dodatkowe objaśnienia dotyczące stosowania tych wymogów.

(3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 2) MSSF 7 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

- 3) MSSF 3 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 4) Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 1 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 5) MSSF 34 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 6) Interpretacja Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) 13 zostaje zmieniona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 7) MSSF 7, MSR 32 oraz MSR 39 zostają zmienione zgodnie ze zmianami do MSSF 3, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;

- 8) MSR 21, MSR 28 oraz MSR 31 zostają zmienione zgodnie ze zmianami do MSR 27, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1 pkt 3, 7 i 8, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 30 czerwca 2010 r.

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 6, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej

Zmiany MSSF**Zmiany do MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy**

Paragrafy 27 i 32 zostały zmienione. Paragraf 27A, nagłówek oraz paragrafy 31B i 39E zostały dodane.

PREZENTACJA I UJAWNIANIE INFORMACJI

27 MSR 8 nie ma zastosowania w odniesieniu do zmian zasad (polityki) rachunkowości, których jednostka dokonuje w momencie zastosowania MSSF po raz pierwszy lub w okresie przed sporządzeniem pierwszego sprawozdania finansowego zgodnie z MSSF. Zatem wymogi MSR 8 dotyczące zmian zasad (polityki) rachunkowości nie dotyczą pierwszego sprawozdania finansowego jednostki sporządzonego zgodnie z MSSF.

27A Jeżeli w trakcie okresu objętego pierwszym sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z MSSF jednostka zmienia swoje zasady (politykę) rachunkowości lub stosowanie zwolnień zawartych w niniejszym MSSF, jednostka wyjaśnia zmiany w stosunku do swojego pierwszego, sporządzonego zgodnie z MSSF śródrocznego raportu finansowego zgodnie z paragrafem 23 i aktualizuje uzgodnienia wymagane na mocy paragrafu 24 pkt a) i b).

Zastosowanie zakładanego kosztu w przypadku działalności podlegającej regulacji cen

31B Jeżeli jednostka korzysta ze zwolnienia przewidzianego w paragrafie D8B w przypadku działalności podlegającej regulacji cen, ujawnia ten fakt oraz przedstawia, na jakiej podstawie wartości bilansowe zostały określone zgodnie z poprzednimi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.

Śródroczne raporty finansowe

32 W celu zachowania zgodności z postanowieniami paragrafu 23, jeżeli jednostka prezentuje śródroczny raport finansowy zgodnie z MSR 34 za część okresu objętego pierwszym sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z MSSF, jednostka, oprócz spełnienia wymogów MSR 34, spełnia następujące wymogi:

(a) Każdy taki śródroczny raport finansowy zawiera, o ile jednostka prezentowała śródroczny raport finansowy za porównywalny śródroczny okres bezpośrednio poprzedzającego roku obrotowego:

(i) uzgodnienie kapitału własnego ustalonego zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości na koniec tego porównywalnego śródrocznego okresu z kapitałem własnym ustalonym na tę datę zgodnie z MSSF; oraz

(ii) uzgodnienie z całkowitymi dochodami ogółem zestawionymi zgodnie z MSSF za ten porównywalny okres śródroczny (bieżący i od początku roku do danego dnia). Punktem wyjścia dla tego uzgodnienia są całkowite dochody ogółem zestawione zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości za ten sam okres lub, jeśli jednostka nie prezentowała takiej łącznej kwoty, punktem wyjścia jest zysk lub strata zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.

(b) Poza uzgodnieniami wymaganymi przez pkt a), pierwszy śródroczny raport finansowy jednostki sporządzony zgodnie z MSR 34 za część okresu objętego pierwszym sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z MSSF zawiera uzgodnienia opisane w paragrafie 24 pkt a) i b) (uzupełnione o szczegółowe informacje wymagane przez paragrafy 25 i 26) lub odsyła do innego opublikowanego dokumentu zawierającego te uzgodnienia.

(c) Jeżeli jednostka zmienia swoje zasady (politykę) rachunkowości lub stosowanie zwolnień zawartych w niniejszym MSSF, jednostka wyjaśnia zmiany w każdym takim śródrocznym raporcie finansowym zgodnie z paragrafem 23 i aktualizuje uzgodnienia wymagane zgodnie z pkt a) i b).

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

39E Dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. dodał paragrafy 27A, 31B i D8B oraz zmienił paragrafy 27, 32, D1 pkt c) i D8. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia. Jednostki, które stosowały MSSF w okresach przed wejściem w życie MSSF 1 lub zastosowały MSSF 1 w odniesieniu do poprzedniego okresu, mogą zastosować zmianę do paragrafu D8 retrospektywnie w pierwszym rocznym okresie sprawozdawczym po wejściu w życie tej zmiany. Jednostka, która stosuje paragraf D8 retrospektywnie, fakt ten ujawnia.

Zmiana załącznika D do MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy

Paragrafy D1 pkt c) i D8 zostały zmienione, paragraf D8B został dodany.

D1 Jednostka może zdecydować się na zastosowanie jednego lub kilku z poniżej wymienionych zwolnień:

...

(c) zakładany koszt (paragrafy D5–D8B),

...

Zakładany koszt

D8 Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy mogła zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości ustalić zakładany koszt niektórych lub wszystkich spośród jej aktywów i zobowiązań, wyceniając je według wartości godziwej ustalonej na konkretny dzień w związku z pewnymi zdarzeniami, takimi jak prywatyzacja jednostki lub pierwsze wprowadzenie do publicznego obrotu.

(a) Jeżeli wycena nastąpiła w dniu przejścia na MSSF lub przed tym dniem, jednostka może wykorzystać tego rodzaju wycenę wartości godziwej przeprowadzoną na skutek pewnych zdarzeń jako zakładany koszt dla celów MSSF na dzień tej wyceny.

(b) Jeżeli wycena nastąpiła po dniu przejścia na MSSF, ale w trakcie okresu objętego pierwszym sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z MSSF, wycena wartości godziwej przeprowadzona na skutek pewnych zdarzeń może zostać wykorzystana jako zakładany koszt, gdy dane zdarzenie nastąpiło. Jednostka ujmuje wynikające z tego korekty bezpośrednio w zyskach zatrzymanych (lub odpowiednio w innej kategorii kapitału własnego) w dniu wyceny. W dniu przejścia na MSSF jednostka albo ustala zakładany koszt, stosując kryteria określone w paragrafach D5–D7, albo wycenia aktywa i zobowiązania zgodnie z innymi wymogami niniejszego MSSF.

D8B Niektóre jednostki posiadają składniki rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych, które są – lub były wcześniej – wykorzystywane w działalności podlegającej regulacji cen. Wartość bilansowa takich składników może obejmować kwoty, które zostały określone zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości, ale które nie mogą być aktywowane zgodnie z MSSF. W takim przypadku jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może w dniu przejścia na MSSF zastosować określoną zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości wartość bilansową takiego składnika jako zakładany koszt. Jeżeli jednostka stosuje to zwolnienie w odniesieniu do jednego składnika, nie musi go stosować w odniesieniu do wszystkich składników. W dniu przejścia na MSSF jednostka przeprowadza w odniesieniu do każdego składnika, dla którego zastosowano to zwolnienie, test na utratę wartości zgodnie z MSR 36. Do celów niniejszego paragrafu działalność podlega regulacji cen, jeżeli ceny, za które towary lub usługi są dostarczane klientom, są ustalane przez upoważniony organ uprawniony do ustalania wiążących dla klientów cen, które zapewniają pokrycie szczególnych kosztów jednostki powstających w związku z dostarczaniem tych towarów lub usług oraz uzyskanie przez nią określonego dochodu. Ten określony dochód nie musi mieć charakteru dochodu stałego lub gwarantowanego, lecz może też być dochodem minimalnym lub mieszczącym się w określonym przedziale.

Zmiany do MSFF 3 Połączenia jednostek

Paragraf 19, nagłówek nad paragrafem 30 i paragraf 30 zostały zmienione. Paragrafy 64B, 64C oraz 65A–65E zostały dodane.

METODA PRZEJĘCIA**Zasada wyceny**

19 W przypadku każdego połączenia jednostek, jednostka przejmująca wycenia na dzień przejścia składniki niekontrolujących udziałów w jednostce przejmowanej, które stanowią obecnie udziały własnościowe i w przypadku likwidacji dają ich posiadaczom prawo do proporcjonalnego udziału w aktywach netto jednostki, w:

(a) wartości godziwej; lub

(b) wartości proporcjonalnego udziału obecnych instrumentów własnościowych w ujętych kwotach możliwych do zidentyfikowania aktywów netto jednostki przejmowanej.

Wszystkie pozostałe składniki udziałów niekontrolujących są wyceniane w ich wartościach godziwych na dzień przejścia, o ile MSSF nie nakładają wymogu zastosowania innej podstawy wyceny.

Wyjątki od stosowania zasad ujmowania i wyceny*Wyjątki od zasady wyceny**Transakcje płatności w formie akcji*

- 30 Jednostka przejmująca wycenia zobowiązanie lub instrument kapitałowy, związany z transakcjami płatności w formie akcji jednostki przejmowanej lub z zastąpieniem transakcji płatności w formie akcji jednostki przejmowanej transakcjami płatności w formie akcji jednostki przejmującej, na dzień przejścia zgodnie z metodą przedstawioną w MSSF 2 *Płatności w formie akcji*. (Niniejszy MSSF odnosi się do wyniku tej metody jako do opartej na danych rynkowych wyceny transakcji płatności w formie akcji).

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY**Data wejścia w życie**

- 64B Dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. zmienił paragrafy 19, 30 i B56 oraz dodał paragrafy B62A i B62B. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia. Zmiany te powinny być stosowane prospektywnie począwszy od dnia, w którym jednostka zastosowała niniejszy MSSF po raz pierwszy.
- 64C Paragrafy 65A–65E zostały dodane przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia. Zmiany mają zastosowanie do sald zapłat warunkowych wynikających z połączeń jednostek, w przypadku których data przejścia poprzedza datę zastosowania niniejszego MSSF (w wersji wydanej w 2008 r.).

Okres przejściowy

- 65A Salda zapłat warunkowych wynikających z połączeń jednostek, w przypadku których data przejścia poprzedza datę pierwszego zastosowania przez jednostkę niniejszego MSSF (w wersji wydanej w 2008 r.), nie są objęte korektami wynikającymi z pierwszego zastosowania niniejszego MSSF. Paragrafy 65B–65E są stosowane w odniesieniu do tych sald przy sporządzaniu kolejnych sprawozdań finansowych. Paragrafy 65B–65E nie mają zastosowania do ujmowania sald zapłat warunkowych wynikających z połączeń jednostek, w przypadku których data przejścia jest taka sama jak data pierwszego zastosowania przez jednostkę niniejszego MSSF (w wersji wydanej w 2008 r.) lub od niej późniejsza. W paragrafach 65B–65E pojęcie połączenie jednostek odnosi się wyłącznie do połączeń jednostek, w przypadku których data przejścia poprzedza datę zastosowania niniejszego MSSF (w wersji wydanej w 2008 r.).
- 65B Jeżeli porozumienie dotyczące połączenia jednostek przewiduje korektę kosztu połączenia uwarunkowaną przyszłymi zdarzeniami, jednostka przejmująca uwzględnia kwotę tej korekty w koszcie połączenia na dzień przejścia, jeżeli korekta jest prawdopodobna i można ją wiarygodnie wycenić.
- 65C Porozumienie dotyczące połączenia jednostek może przewidywać dokonanie korekt kosztu połączenia uwarunkowanych jednym lub większą liczbą przyszłych zdarzeń. Korekta może być na przykład uwarunkowana utrzymaniem lub osiągnięciem w przyszłych okresach określonego poziomu zysków, bądź utrzymywaniem się ceny rynkowej wyemitowanych instrumentów. Zwykle możliwe jest oszacowanie kwoty każdej tego rodzaju korekty podczas początkowego ujęcia połączenia bez ograniczania wiarygodności informacji, nawet jeśli występuje pewna doza niepewności. Jeżeli przewidywane przyszłe zdarzenia nie wystąpiły lub należy zmienić szacunki, odpowiednio koryguje się koszt połączenia jednostek.
- 65D Nawet jeżeli porozumienie dotyczące połączenia jednostek przewiduje taką korektę, nie uwzględnia się jej w koszcie połączenia podczas początkowego ujęcia połączenia, jeżeli korekta ta nie jest prawdopodobna albo nie można jej wiarygodnie wycenić. Jeżeli w późniejszym terminie korekta taka staje się prawdopodobna i można ją wiarygodnie wycenić, dodatkową zapłatę traktuje się jako korektę kosztu połączenia.
- 65E W pewnych sytuacjach jednostka przejmująca może być zobowiązana do dokonania w terminie późniejszym na rzecz sprzedającego płatności stanowiącej rekompensatę za zmniejszenie wartości aktywów wydanych, instrumentów kapitałowych wyemitowanych lub zobowiązań zaciągniętych lub przejętych przez jednostkę przejmującą w zamian za kontrolę nad jednostką przejmowaną. Dzieje się tak na przykład wówczas, gdy jednostka przejmująca gwarantuje cenę rynkową instrumentów kapitałowych lub dłużnych wyemitowanych w celu pokrycia kosztu połączenia jednostek i jest zobowiązana wyemitować dodatkowe instrumenty kapitałowe lub dłużne w celu osiągnięcia pierwotnie ustalonego kosztu. W takich sytuacjach nie ujmuje się wzrostu kosztu połączenia jednostek. W przypadku instrumentów kapitałowych wartość godziwą dodatkowej płatności kompensuje równe jej co do wartości pomniejszenie wartości przypisanej początkowo wyemitowanym instrumentom. W przypadku instrumentów dłużnych dodatkową płatność uznaje się za pomniejszenie premii lub powiększenie dyskonta z tytułu początkowej emisji.

Objaśnienie stosowania

W załączniku B paragraf B56 został zmieniony, a przypis do paragrafu B56, nagłówek po paragrafie B62 oraz paragrafy B62A i B62B zostały dodane.

USTALENIE, CO STANOWI CZĘŚĆ TRANSAKCJI POŁĄCZENIA JEDNOSTEK (ZASTOSOWANIE PARAGRAFÓW 51 I 52)

Nagrody jednostki przejmującej w postaci płatności w formie udziałów (akcji) w zamian za nagrody przyznane pracownikom jednostki przejmowanej (zastosowanie paragrafu 52 b))

B56 Jednostka przejmująca może wymienić swoje nagrody w postaci płatności w formie udziałów (akcji) ⁽¹⁾ (nagrody zastępcze) w zamian za nagrody przyznane pracownikom jednostki przejmowanej. Wymianę opcji na udziały (akcje) lub inne nagrody w postaci płatności w formie udziałów (akcji) w związku z połączeniem jednostek rozlicza się jako modyfikację nagród w postaci płatności w formie udziałów (akcji) zgodnie z MSSF 2 *Płatności w formie akcji*. Jeżeli jednostka przejmująca zastępuje nagrody jednostki przejmowanej, wówczas całość lub część opartej na danych rynkowych wyceny nagród zastępczych jednostki przejmującej jest uwzględniana przy wycenie zapłaty przekazanej przy połączeniu jednostek. Paragrafy B57–B62 zawierają wytyczne dotyczące przypisywania wyceny opartej na danych rynkowych.

Jednakże w sytuacjach, w których nagrody jednostki przejmowanej wygasłyby na skutek połączenia jednostek, i jeżeli jednostka przejmująca zastępuje te nagrody, mimo iż nie jest do tego zobowiązana, wszystkie zastępcze nagrody wycenione w oparciu o dane rynkowe ujmują się jako koszt wynagrodzenia w sprawozdaniu finansowym sporządzonym po połączeniu zgodnie z MSSF 2. Oznacza to, że żadne oparte na danych rynkowych wyceny tych nagród nie są uwzględniane przy wycenie zapłaty przekazanej przy połączeniu jednostek. Jednostka przejmująca jest zobowiązana zastąpić nagrody jednostki przejmowanej, jeśli jednostka przejmowana lub jej pracownicy mają możliwość wyegzekwowania tej zamiany. Przykładowo, do celów zastosowania niniejszego objaśnienia, jednostka przejmująca jest zobowiązana do zastąpienia nagród jednostki przejmowanej, jeżeli zamiana jest wymagana na mocy:

- (a) warunków umowy przejęcia;
- (b) warunków nagród jednostki przejmowanej; lub
- (c) obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych.

Dokonywane przez jednostkę przejmującą transakcje płatności w formie akcji rozliczane w instrumentach kapitałowych

B62A Jednostka przejmowana może mieć pozostające do rozliczenia transakcje płatności w formie akcji, których jednostka przejmująca nie wymienia na swoje transakcje płatności w formie akcji. W przypadku nabycia do nich uprawnień, te transakcje płatności w formie akcji stanowią część niekontrolującego udziału w jednostce przejmowanej i są wyceniane w oparciu o dane rynkowe. Jeżeli nie dochodzi do nabycia do nich uprawnień, są one wyceniane zgodnie z paragrafami 19 i 30 w oparciu o dane rynkowe, tak jakby data przejęcia była datą ich przyznania.

B62B Oparta na danych rynkowych wycena transakcji płatności w formie akcji, do których nie nabyto uprawnień, jest przypisywana udziałowi niekontrolującemu na podstawie stosunku części okresu nabywania uprawnień, która upłynęła, do dłuższego z dwóch okresów: całego okresu nabywania uprawnień lub pierwotnego okresu nabywania uprawnień transakcji płatności w formie akcji. Saldo jest przypisywane kosztom zatrudnienia po połączeniu.

Załącznik do zmian do MSSF 3**Zmiany w innych MSSF****MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji**

Paragraf 44B został zmieniony, a paragraf 44K został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

44B MSSF 3 (zaktualizowany w 2008 r.) usunął paragraf 3 pkt c). Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka stosuje MSSF 3 (zaktualizowany w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiana ta jest również stosowana w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu. Zmiana ta nie jest jednak stosowana w odniesieniu do zapłaty warunkowej wynikającej z połączenia jednostek, w przypadku którego data przejęcia poprzedza zastosowanie MSSF 3 (zaktualizowanego w 2008 r.). Tego rodzaju zapłata jest ujmowana przez jednostkę zgodnie z paragrafami 65A–65E MSSF 3 (zmienionego w 2010 r.).

⁽¹⁾ W paragrafach B56–B62 termin „nagrody w postaci płatności w formie udziałów (akcji)” oznacza zarówno transakcje płatności w formie akcji, do których nabyto uprawnienia, jak i transakcje płatności w formie akcji, do których nie nabyto uprawnień.

- 44K Paragraf 44B został zmieniony na podstawie dokumentu *Zmiany MSSF* wydanego w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

MSR 32 Instrumenty finansowe: prezentacja

Paragraf 97B został zmieniony, a paragraf 97G został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 97B MSSF 3 (zaktualizowany w 2008 r.) usunął paragraf 4 pkt c). Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka zastosuje MSSF 3 (zaktualizowany w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiana ta jest również stosowana w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu. Zmiana ta nie jest jednak stosowana w odniesieniu do zapłaty warunkowej wynikającej z połączenia jednostek, w przypadku którego data przejścia poprzedza zastosowanie MSSF 3 (zaktualizowanego w 2008 r.). Tego rodzaju zapłata jest ujmowana przez jednostkę zgodnie z paragrafami 65A–65E MSSF 3 (zmienionego w 2010 r.).
- 97G Paragraf 97B został zmieniony przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

MSR 39 Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena

Paragraf 103D został zmieniony, a paragraf 103N został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 103D MSSF 3 (zaktualizowany w 2008 r.) usunął paragraf 2 pkt f). Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka zastosuje MSSF 3 (zaktualizowany w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiana ta jest również stosowana w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu. Zmiana ta nie jest jednak stosowana w odniesieniu do zapłaty warunkowej wynikającej z połączenia jednostek, w przypadku którego data przejścia poprzedza zastosowanie MSSF 3 (zaktualizowanego w 2008 r.). Tego rodzaju zapłata jest ujmowana przez jednostkę zgodnie z paragrafami 65A–65E MSSF 3 (zmienionego w 2010 r.).
- 103N Paragraf 103D został zmieniony przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

Zmiany do MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji

Paragraf 32A został dodany. Paragrafy 34 i 36–38 zostały zmienione. Paragraf 44L został dodany.

CHARAKTER I ZAKRES RYZYKA ZWIĄZANEGO Z INSTRUMENTAMI FINANSOWYMI

- 32A Uzupełnienie informacji ilościowych informacjami jakościowymi umożliwia użytkownikom połączenie powiązanych ze sobą informacji, a tym samym stworzenie sobie ogólnego obrazu charakteru i zakresu ryzyka związanego z instrumentami finansowymi. Współzależności między informacjami jakościowymi i ilościowymi przyczyniają się do ujawniania informacji w sposób, który umożliwia użytkownikom lepsze oszacowanie ryzyka, na jakie narażona jest jednostka.

Ujawnianie informacji ilościowych

- 34 Dla każdego rodzaju ryzyka związanego z instrumentami finansowymi, jednostka ujawnia:
- (a) skrócone dane ilościowe na temat stopnia narażenia na ryzyko na koniec okresu sprawozdawczego. Ujawnione dane oparte są na informacjach przekazanych wewnętrznie kluczowemu personelowi kierowniczemu jednostki (zdefiniowanemu w MSR 24 *Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych*), na przykład zarządowi lub dyrektorowi generalnemu jednostki;
 - (b) informacje, których ujawnienie jest wymagane na mocy paragrafów 36–42 w zakresie nieobjętym pkt a);
 - (c) koncentrację ryzyka, jeśli informacja o niej nie wynika z pkt a) i b).

Ryzyko kredytowe

36 Jednostka ujawnia dla poszczególnych kategorii instrumentów finansowych:

- (a) kwotę, która najlepiej odzwierciedla maksymalne narażenie na ryzyko kredytowe na koniec okresu sprawozdawczego, nie uwzględniając żadnego posiadanego zabezpieczenia ani innych elementów powodujących poprawę warunków kredytowania (np. porozumień dotyczących rozliczania w kwocie netto niekwalifikujących się do kompensaty zgodnie z MSR 32); informacja ta nie jest wymagana w przypadku instrumentów finansowych, których wartość bilansowa najlepiej odzwierciedla maksymalne narażenie na ryzyko kredytowe;
- (b) opis ustanowionego zabezpieczenia oraz innych elementów powodujących poprawę warunków kredytowania, a także ich skutku finansowego (np. kwantyfikacja stopnia, w jakim zabezpieczenie i inne elementy powodujące poprawę warunków kredytowania ograniczają ryzyko kredytowe) w odniesieniu do kwoty, która najlepiej odzwierciedla maksymalne narażenie na ryzyko kredytowe (ujawnionej zgodnie z pkt a) lub wyrażonej wartością bilansową instrumentu finansowego);
- (c) informacje o jakości kredytowej aktywów finansowych, które nie są ani *przeterminowane*, ani w przypadku których nie nastąpiła utrata wartości.
- (d) [usunięty]

Aktywa finansowe, które są albo zaległe albo w przypadku których nie nastąpiła utrata wartości

37 Jednostka ujawnia dla poszczególnych kategorii aktywów finansowych:

- (a) analizę wiekową aktywów finansowych, które są przeterminowane na koniec okresu sprawozdawczego, lecz w przypadku których nie nastąpiła utrata wartości; oraz
- (b) analizę składników aktywów finansowych, w przypadku których indywidualnie wykazano utratę wartości na koniec okresu sprawozdawczego, oraz czynniki, które jednostka wzięła pod uwagę, ustalając utratę wartości tych składników.
- (c) [usunięty]

Uzyskane zabezpieczenia i inne elementy powodujące poprawę warunków kredytowania

38 Jeżeli w danym okresie jednostka uzyskuje aktywa finansowe lub niefinansowe, przejmując w posiadanie ustanowione na jej rzecz zabezpieczenie lub wykorzystując inne elementy powodujące poprawę warunków kredytowania (np. gwarancje), a przedmiotowe aktywa spełniają kryteria ujmowania określone w innych MSSF, jednostka ujawnia na dzień sprawozdawczy w odniesieniu do tych aktywów:

- (a) charakter i wartość bilansową składników aktywów; oraz
- (b) jeżeli składniki aktywów nie są łatwo wymienne na środki pieniężne – stosowaną przez nią politykę zbycia tych aktywów lub ich wykorzystania w ramach prowadzonej przez nią działalności.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

44L Dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. dodał paragraf 32A oraz zmienił paragrafy 34 i 36–38. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany do MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych

Przed paragrafem 106 został dodany nagłówek. Paragraf 106 został zmieniony. Po paragrafie 106 dodano nagłówek oraz paragraf 106A. Paragraf 107 został zmieniony. Paragraf 139F został dodany.

STRUKTURA I TREŚĆ SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO**Sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym****Informacje przedstawiane w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym**

106 Zgodnie z paragrafem 10 jednostka przedstawia sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym. Sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym zawiera następujące informacje:

- (a) całkowite dochody ogółem za okres, przy czym łączne kwoty przypadające właścicielom jednostki dominującej oraz udziałom niekontrolującym wykazywane są odrębnie;

- (b) dla każdego składnika kapitału własnego – wpływ retrospektywnego zastosowania zmian zasad (polityki) rachunkowości lub retrospektywnego przekształcenia, które zostały ujęte zgodnie z MSR 8; oraz
- (c) [usunięty]
- (d) dla każdego składnika kapitału własnego – uzgodnienie wartości bilansowej na początek i na koniec okresu, przy czym odrębnie ujawniane są zmiany wynikające z:
 - (i) zysku lub straty;
 - (ii) innych całkowitych dochodów; oraz
 - (iii) transakcji z właścicielami działającymi jako właściciele, przy czym odrębnie wykazywane są wkłady właścicieli i wypłaty na rzecz właścicieli oraz zmiany w udziałach własnościowych w jednostkach zależnych, które nie skutkują utratą kontroli.

Informacje przedstawiane w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym lub w informacji dodatkowej

- 106A Dla każdego składnika kapitału własnego jednostka przedstawia – w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym lub w informacji dodatkowej – analizę innych całkowitych dochodów w podziale na poszczególne pozycje (zob. paragraf 106 pkt d) ppkt (ii)).
- 107 Jednostka przedstawia – w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym lub w informacji dodatkowej – kwoty dywidend ujętych jako wypłaty na rzecz właścicieli w trakcie okresu oraz kwotę dywidendy przypadającą na jedną akcję.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ORAZ DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 139F Paragrafy 106 i 107 zostały zmienione, a paragraf 106A został dodany, na podstawie dokumentu *Zmiany MSSF* wydanego w maju 2010 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

Przepisy przejściowe dotyczące zmian wynikających z MSR 27 *Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe*

Zmiany w MSSF

MSR 21 *Skutki zmian kursów wymiany walut obcych*

Paragraf 60B został zmieniony, a paragraf 60D został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 60B MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) dodał paragrafy 48A–48D i zmienił paragraf 49. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka zastosuje MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiany te również będą miały zastosowanie do tego wcześniejszego okresu.
- 60D Paragraf 60B został zmieniony przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

MSR 28 *Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych*

Paragraf 41B został zmieniony, a paragraf 41E został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 41B MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) zmienił paragrafy 18, 19 i 35 oraz dodał paragraf 19A. Jednostka stosuje zmianę paragrafu 35 retrospektywnie, natomiast zmiany paragrafów 18 i 19 oraz paragraf 19A prospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka zastosuje MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiany te również będą miały zastosowanie do tego wcześniejszego okresu.
- 41E Paragraf 41B został zmieniony przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę przed 1 lipca 2010 r., fakt ten ujawnia.

MSR 31 Udziały we wspólnych przedsięwzięciach

Paragraf 58A został zmieniony, a paragraf 58D został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 58A MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) zmienił paragrafy 45 i 46 oraz dodał paragrafy 45A i 45B. Jednostka stosuje zmianę paragrafu 46 retrospektywnie, natomiast zmianę paragrafu 45 oraz paragrafy 45A i 45B prospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka zastosuje MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiany te również będą miały zastosowanie do tego wcześniejszego okresu.
- 58D Paragraf 58A został zmieniony przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę przed 1 lipca 2010 r., fakt ten ujawnia.

Zmiany do MSR 34 Śródroczna sprawozdawczość finansowa**TREŚĆ ŚRÓDROCZNEGO RAPORTU FINANSOWEGO****Znaczące zdarzenia i transakcje**

- 15 Jednostka włącza do swojego śródrocznego raportu finansowego wyjaśnienia dotyczące zdarzeń i transakcji, które są znaczące dla zrozumienia zmian sytuacji finansowej i wyników działalności jednostki, które miały miejsce od końca ostatniego rocznego okresu sprawozdawczego. Informacje ujawniane w odniesieniu do tych zdarzeń i transakcji stanowią aktualizację odpowiednich informacji przedstawionych w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym.
- 15A Użytkownik śródrocznego raportu finansowego danej jednostki posiada także dostęp do ostatniego rocznego sprawozdania finansowego tej jednostki. Nie ma zatem konieczności, aby w informacji dodatkowej do śródrocznego raportu finansowego zamieszczać stosunkowo nieznaczające aktualizacje informacji, które zostały już przedstawione w informacji dodatkowej do ostatniego rocznego sprawozdania finansowego.
- 15B Poniższy wykaz obejmuje zdarzenia i transakcje, które muszą zostać ujawnione, jeżeli są istotne, przy czym wykaz ten nie jest wyczerpujący:
- (a) odpis aktualizujący wartość zapasów do wartości netto możliwej do uzyskania i odwrócenie takiego odpisu;
 - (b) ujęcie odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości aktywów finansowych, rzeczowych aktywów trwałych, wartości niematerialnych lub innych aktywów oraz odwrócenie takiego odpisu;
 - (c) rozwiązywanie wszelkich rezerw na koszty restrukturyzacji;
 - (d) nabycie i sprzedaż rzeczowych aktywów trwałych;
 - (e) poczynione zobowiązania na rzecz dokonania zakupu rzeczowych aktywów trwałych;
 - (f) rozliczenia z tytułu spraw sądowych;
 - (g) korekty błędów poprzednich okresów;
 - (h) zmiany warunków prowadzenia działalności i sytuacji gospodarczej, które mają wpływ na wartość godziwą aktywów finansowych i zobowiązań finansowych jednostki, niezależnie od tego, czy te aktywa i zobowiązania są ujęte w wartości godziwej czy po koszcie zamortyzowanym;
 - (i) niespłacenie pożyczki lub naruszenie postanowień umowy pożyczki, w odniesieniu do których nie podjęto żadnych działań naprawczych do końca okresu sprawozdawczego;
 - (j) transakcje z podmiotami powiązanymi;
 - (k) przesunięcia między poszczególnymi poziomami hierarchii wartości godziwej, która jest stosowana na potrzeby wyceny wartości godziwej instrumentów finansowych;
 - (l) zmiany w klasyfikacji instrumentów finansowych w wyniku zmiany celu lub wykorzystania tych aktywów; oraz
 - (m) zmiany zobowiązań warunkowych i aktywów warunkowych.

- 15C Dla wielu pozycji wymienionych w paragrafie 15B poszczególne MSSF zawierają wytyczne dotyczące wymogów ujawniania informacji. Jeżeli zdarzenie lub transakcja są znaczące dla zrozumienia zmian w sytuacji finansowej lub wyników działalności jednostki, które miały miejsce od końca ostatniego rocznego okresu sprawozdawczego, śródroczny raport finansowy jednostki powinien zawierać wyjaśnienie i aktualizację odpowiednich informacji zawartych w sprawozdaniu finansowym za ostatni roczny okres sprawozdawczy.

16–18 [usunięty]

Ujawnianie innych informacji

- 16A W uzupełnieniu ujawnienia znaczących zdarzeń i transakcji zgodnie z paragrafami 15–15C, jednostka w informacji dodatkowej do swojego śródrocznego sprawozdania finansowego uwzględnia następujące informacje, jeżeli nie zostały one ujawnione w innym miejscu śródrocznego raportu finansowego. Informacje te ujawnia się zwykle za okres od początku roku obrotowego do dnia sporządzenia raportu.

- (a) stwierdzenie, że w śródrocznym sprawozdaniu finansowym przestrzegano tych samych zasad (polityki) rachunkowości i metod obliczeniowych co w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym, albo – jeśli zasady te lub metody zostały zmienione – opis rodzaju i skutków tej zmiany;
- (b) komentarz objaśniający, dotyczący sezonowości lub cykliczności działalności w okresie śródrocznym;
- (c) rodzaj oraz kwoty pozycji wpływających na aktywa, zobowiązania, kapitał własny, zysk netto lub przepływy pieniężne, które są nietypowe ze względu na ich rodzaj, wielkość lub częstotliwość;
- (d) rodzaj oraz kwoty zmian wartości szacunkowych kwot, które były prezentowane w poprzednich okresach śródrocznych bieżącego roku obrotowego, lub zmiany wartości szacunkowych kwot, które były prezentowane w poprzednich latach obrotowych;
- (e) emisje, wykup i spłaty dłużnych i kapitałowych papierów wartościowych;
- (f) wypłacone dywidendy (łącznie lub w przeliczeniu na jedną akcję), w podziale na akcje zwykłe i pozostałe akcje;
- (g) następujące informacje na temat segmentu (ujawnianie informacji na temat segmentu w śródrocznych raportach finansowych jednostki jest konieczne tylko wtedy, gdy MSSF 8 *Segmenty operacyjne* wymaga od jednostki ujawniania tych informacji w jej rocznych sprawozdaniach finansowych):
 - (i) przychody uzyskane od zewnętrznych klientów, jeżeli zostały uwzględnione w wycenie zysku lub straty segmentu, która była przedmiotem przeglądu dokonywanego przez główny organ odpowiedzialny za podejmowanie decyzji operacyjnych lub w inny sposób była okresowo przedstawiana temu organowi;
 - (ii) przychody uzyskane w wyniku transakcji zawartych między segmentami, jeżeli zostały uwzględnione w wycenie zysku lub straty segmentu, która była przedmiotem przeglądu dokonywanego przez główny organ odpowiedzialny za podejmowanie decyzji operacyjnych lub w inny sposób była okresowo przedstawiana temu organowi;
 - (iii) wycena zysku lub straty segmentu;
 - (iv) łączne aktywa, których dotyczy istotna zmiana w porównaniu z kwotą ujawnioną w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym;
 - (v) opis różnic w zakresie podstawy wyodrębniania segmentów lub podstawy wyceny zysku lub straty segmentu w porównaniu z ostatnim rocznym sprawozdaniem finansowym;
 - (vi) uzgodnienie łącznej sumy zysków lub strat segmentów objętych obowiązkiem sprawozdawczym z zyskiem lub stratą jednostki przed uwzględnieniem kosztu podatkowego (przychodu podatkowego) i działalności zaniechanej. Jeżeli jednak jednostka przypisuje do segmentów objętych obowiązkiem sprawozdawczym pozycje takie jak koszt podatkowy (przychód podatkowy), jednostka może dokonać uzgodnienia łącznej sumy zysków lub strat segmentów z zyskiem lub stratą jednostki po uwzględnieniu tych pozycji. Istotne pozycje uzgadniające identyfikuje się i opisuje osobno w tym uzgodnieniu;

(h) zdarzenia następujące po zakończeniu okresu śródrocznego, które nie zostały uwzględnione w sprawozdaniu finansowym za dany okres śródroczny;

(i) wpływ zmian w składzie jednostki w trakcie okresu śródrocznego, w tym połączeń jednostek, uzyskania lub utraty kontroli nad jednostkami zależnymi oraz inwestycjami długoterminowymi, restrukturyzacji, a także zaniechania działalności. W przypadku połączeń jednostek jednostka ujawnia informacje wymagane zgodnie z MSSF 3 *Połączenia jednostek*.

(j) [usunięty]

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

49 Paragraf 15 został zmieniony, paragrafy 15A–15C i 16A zostały dodane, a paragrafy 16–18 zostały usunięte na podstawie dokumentu *Zmiany MSSF* wydanego w maju 2010 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiana do KIMSF 13 *Programy lojalnościowe*

Paragraf 10A został dodany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

10A Paragraf OS2 został zmieniony przez dokument *Zmiany MSSF* wydany w maju 2010 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Załącznik

Objaśnienie stosowania

Paragraf OS2 został zmieniony.

OS2 Jednostka może oszacować wartość godziwą punktów lojalnościowych poprzez odniesienie do wartości godziwej nagród, jakie można otrzymać za te punkty. Wartość godziwa punktów lojalnościowych uwzględnia, tam gdzie to stosowne, następujące czynniki:

- (a) wysokość opustów lub zachęt, które byłyby zaoferowane klientom, którzy nie zebrali punktów lojalnościowych przy sprzedaży początkowej; oraz
- (b) odsetek punktów lojalnościowych, co do których można oczekiwać, że nie zostaną wymienione przez klientów

Jeżeli klienci mogą wybierać spośród zestawu różnych nagród, to wartość godziwa punktów lojalnościowych odzwierciedla wartości godziwe możliwych nagród, ważone proporcjonalnie do oczekiwanej częstotliwości wyboru każdej z nich.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 150/2011**z dnia 18 lutego 2011 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych oraz mięsa zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawia szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. Określa ono między innymi wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Przedsiębiorstwa sektora spożywczego muszą gwarantować wprowadzanie takiego mięsa do obrotu tylko wówczas, gdy jest produkowane zgodnie z sekcjami III i IV załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Sekcja III załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego mogą dokonywać uboju ptaków bezrzebieńowych utrzymywanych w warunkach fermowych oraz niektórych zwierząt gospodarskich kopytnych w miejscu pochodzenia za zgodą właściwych organów, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Warunki te obejmują w szczególności wymóg, by zwierzętom poddanym ubojowi towarzyszyło do rzeźni oświadczenie przedsiębiorcy sektora spożywczego, który utrzymywał zwierzęta, oraz świadectwo wystawione i podpisane przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii.
- (3) Świadectwo wystawione i podpisane przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii ma potwierdzać korzystny wynik badania przedubojowego, prawidłowo przeprowadzony ubój i odkrwawienie oraz datę i czas uboju.
- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania⁽²⁾ ustanawia przepisy dotyczące uśmiercania zwierząt hodowanych lub utrzymywanych dla produkcji żywności, wełny, skóry, futer lub innych produktów. Rozporządzenie to stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego są zobowiązane dopilnować, aby pewne czynności uboju były przeprowadzane wyłącznie przez osoby posiadające świadectwo kwalifi-

kacji w odniesieniu do tych czynności, potwierdzające umiejętność przeprowadzania tych czynności zgodnie z przepisami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.

- (5) Obecność urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii przez cały czas uboju i odkrwawienia w gospodarstwie można uznać za zbędną, jeżeli przedsiębiorstwa sektora spożywczego przeprowadzające czynności uboju posiadają odpowiedni poziom kompetencji oraz posiadają świadectwo kwalifikacji w odniesieniu do tych czynności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1099/2009. W takich przypadkach należy zezwolić na poświadczanie prawidłowo przeprowadzonego uboju i odkrwawienia oraz daty i czasu uboju przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego zamiast przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii.
- (6) Ponadto rozdział II sekcji IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że możliwie jak najszybciej po uśmierceniu grubej zwierzyny łownej osoba przeszkolona musi dokonać oględzin ciała i usuniętych narządów wewnętrznych, w celu stwierdzenia ewentualnych cech, które mogą wskazywać, że mięso stanowi zagrożenie dla zdrowia. Jeżeli w trakcie tych oględzin nie zostaną stwierdzone żadne nietypowe cechy, które mogą wskazywać, że mięso stanowi zagrożenie dla zdrowia, przed uśmierceniem zwierzęcia nie zostaną zaobserwowane żadne nietypowe zachowania i nie ma żadnych podejrzeń co do skażenia środowiska, przeszkolona osoba musi załączyć do ciała zwierzęcia opatrzone numerem oświadczenie stwierdzające powyższe fakty.
- (7) Doświadczenie w stosowaniu tych przepisów wskazuje, że uzasadnione jest przewidywanie możliwości niezłączenia oświadczenia do ciała zwierzęcia, a także objęcie tą deklaracją więcej niż jednego ciała zwierzęcia, pod warunkiem że ustala się i gwarantuje jasny związek między ciałami zwierząt i obejmującymi je oświadczeniami.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾ ustanawia zasady ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w odniesieniu do gromadzenia, transportu, przechowywania, przeładunku, przetwarzania oraz wykorzystywania lub utylizacji produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu uniknięcia ryzyka, jakie stwarzają one dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego. Rozdział VII załącznika VIII do tego rozporządzenia określa wymogi dotyczące wytwarzania trofeów myśliwskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

- (9) Ponadto zgodnie z tym rozporządzeniem zakłady techniczne powinny podlegać zatwierdzeniu przez właściwy organ, o ile zostaną spełnione określone warunki. Warunki te obejmują między innymi wymóg zgodności zakładu technicznego ze szczególnymi wymaganiami dotyczącymi produkcji wymienionymi w tym rozporządzeniu.
- (10) Rozdział II sekcji IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że w przypadku dostarczania grubej zwierzyny łownej do zakładu przetwórstwa dziczyzny do ciała nie trzeba załączać głowy i narządów wewnętrznych, z wyjątkiem gatunków wrażliwych na włośnicę, kiedy to zachodzi obowiązek przekazania także głowy (z wyjątkiem kłów) oraz przepony.
- (11) W niektórych państwach członkowskich, w których istnieje długa tradycja polowań na zwierzęta łowne, zwyczajowo wykorzystuje się jako trofea myśliwskie całe głowy zwierząt, także w przypadku gatunków podatnych na zakażenie włośnieniem. Wymogi określone w rozdziale II sekcji IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stwarzają trudności myśliwym i zakładom technicznym w odniesieniu do wytwarzania trofeów myśliwskich w przypadku gatunków podatnych na zakażenie włośnieniem.
- (12) Należy zatem umożliwić właściwemu organowi zezwianie na wysyłanie głów zwierząt podatnych na zakażenie włośnieniem do zatwierdzonego zakładu technicznego w celu wytwarzania trofeów myśliwskich, nawet przed uzyskaniem wyniku badań na obecność włośnienia. We wszelkich takich przypadkach należy zapewnić wystarczające gwarancje identyfikowalności.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 853/2004.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji III dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a. W drodze odstępstwa od pkt 3 lit. j) właściwy organ może zezwolić na poświadczanie prawidłowo przeprowadzonego uboju i odkrwawienia oraz daty i czasu uboju tylko w oświadczeniu przedsiębiorcy sektora spożywczego, o którym mowa w pkt 3 lit. i), pod warunkiem że:

- a) gospodarstwo znajduje się w państwie członkowskim lub regionie określonym w art. 2 ust. 2 lit. p) dyrektywy 64/432/EWG, które nie podlegają ograniczeniom sanitarnym zgodnie z prawem unijnym lub prawodawstwem krajowym;
- b) przedsiębiorstwo sektora spożywczego wykazało odpowiedni poziom kompetencji do dokonywania uboju, nie powodując u zwierząt jakiegokolwiek niepotrzebnego bólu, niepokoju lub cierpienia zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1099/2009 i bez uszczerbku dla art. 12 tego rozporządzenia.”;

2) w sekcji IV rozdział II pkt 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„4. a) Jeżeli w trakcie oględzin, o których mowa w pkt 2, nie zostaną stwierdzone żadne nietypowe cechy, a przed uśmierceniem zwierzęcia nie zostaną zaobserwowane żadne nietypowe zachowania i nie ma żadnych podejrzeń co do skażenia środowiska, przeszkolona osoba zobowiązana jest załączyć do ciała zwierzęcia opatrzone numerem oświadczenie stwierdzające powyższe fakty. W oświadczeniu musi zostać podana data, czas i miejsce uśmiercenia.

Oświadczenie nie musi być załączone do ciała zwierzęcia i może obejmować więcej niż jedno ciało zwierzęcia, pod warunkiem że każde ciało zwierzęcia jest odpowiednio zidentyfikowane, a oświadczenie zawiera numer identyfikacyjny każdego objętego nim ciała zwierzęcia z podaniem daty, czasu i miejsca uśmiercenia. Wszystkie ciała zwierząt objęte jednym oświadczeniem można wysyłać wyłącznie do jednego zakładu przetwórstwa dziczyzny.

Do ciała dostarczanego do zakładu przetwórstwa dziczyzny nie trzeba załączać głowy i narządów wewnętrznych, z wyjątkiem przypadku gatunków wrażliwych na włośnicę (świnie, zwierzęta nieparzystokopytne i inne), kiedy to zachodzi obowiązek przekazania także głowy (z wyjątkiem kłów) oraz prepony.

Właściwy organ może jednak zezwolić na wysyłanie głów zwierząt podatnych na zarażenie włośnieniem do zakładu technicznego zatwierdzonego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w celu wytwarzania trofeów myśliwskich. W oświadczeniu przeszkolonej osoby podaje się zakład techniczny. Kopię tego oświadczenia wysyła się do zakładu technicznego. W przypadku gdy wynik badań na obecność włośnienia jest pozytywny, właściwy organ przeprowadza urzędową kontrolę, aby sprawdzić prawidłowość obchodzenia się z głową w zakładzie technicznym.

Niemniej jednak myśliwi są zobowiązani przestrzegać wszelkich dodatkowych wymagań państwa członkowskiego, w którym odbywa się polowanie, zwłaszcza w celu umożliwienia monitorowania niektórych pozostałości i substancji zgodnie z dyrektywą 96/23/WE.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 151/2011**z dnia 18 lutego 2011 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 ustanawia szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- (2) Rozdział VII sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 określa szczególne wymagania w odniesieniu do urzędowych kontroli dotyczących zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych oraz ich mięsa. Jeden z tych wymogów stanowi, że zbadanym zwierzętom dzikim utrzymywanym w warunkach fermowych lub mięsu zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych towarzyszy świadectwo odpowiadające jednemu ze wzorów określonych w rozdziale X tej sekcji.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾ stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego mogą dokonywać uboju ptaków bezgrzebieniowych utrzymywanych w warunkach fermowych oraz niektórych zwierząt gospodarskich kopytnych w miejscu pochodzenia za zgodą właściwych organów, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Warunki te obejmują w szczególności wymóg, by zwierzętom poddanym ubojowi towarzyszyło do rzeźni oświadczenie przedsiębiorcy sektora spożywczego, który utrzymywał zwierzęta, oraz świadectwo wystawione i podpisane przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii. Świadectwo wystawione i podpisane przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii ma potwierdzać między innymi prawidłowo przeprowadzony ubój i odkrawienie zwierzęcia oraz datę i czas uboju.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 150/2011⁽³⁾ dopuszcza w pewnych przypadkach poświadczanie prawidłowo przeprowadzonego uboju i odkrawienia zwierzęcia oraz godziny i daty uboju w oświadczeniu przedsiębiorcy sektora spożywczego.
- (5) W takich przypadkach należy dopilnować, by urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii regularnie kontrolował wykonywanie zadań przez osoby dokonujące uboju i odkrawiania zwierząt. Należy zatem odpowiednio zmienić rozdział VII sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.
- (6) Ponadto w części B rozdziału X sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 określono wzór świadectwa zdrowia dla zwierząt poddawanych ubojowi w gospodarstwie. Wzór świadectwa zdrowia zawiera również wpisy potwierdzające, że ubój i odkrawienie przeprowadzono prawidłowo. W przypadku gdy takie poświadczenie zawarte jest w oświadczeniu przedsiębiorcy sektora spożywczego, należy dostarczyć świadectwo zdrowia zgodne z nowym wzorem.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 854/2004.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽³⁾ Patrz str. 14 Dz.U.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A rozdziału VII wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Żywym zwierzętom zbadanym w gospodarstwie towarzyszy świadectwo zgodne ze wzorem określonym w rozdziale X część A. Zwierzętom zbadanym i poddanym ubojowi w gospodarstwie towarzyszy świadectwo zgodne ze wzorem określonym w rozdziale X część B. Zwierzętom zbadanym i poddanym ubojowi w gospodarstwie zgodnie z pkt 3a sekcji III załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 towarzyszy świadectwo zgodne ze wzorem określonym w rozdziale X część C.”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli właściwy organ zezwala przedsiębiorstwu sektora spożywczego na poświadczanie prawidłowego przeprowadzenia uboju i odkrawiania zwierząt, urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii regularnie kontroluje wykonywanie zadań przez osoby dokonujące uboju i odkrawiania zwierząt.”;

2) w rozdziale X dodaje się część C w brzmieniu:

„C. WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA ZWIERZĄT DZIKICH UTRZYMANYCH W WARUNKACH FERMO-
WYCH PODDANYCH UBOJOWI W GOSPODARSTWIE zgodnie z pkt 3a sekcji III załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych poddanych ubojowi w gospodarstwie zgodnie z pkt 3a sekcji III załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004

Właściwy organ:

Nr:

1. Identyfikacja zwierząt

Gatunek:

Liczba zwierząt:

Znaki identyfikacyjne:

2. Pochodzenie zwierząt

Adres gospodarstwa pochodzenia:

Identyfikacja zakładu (*):

3. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą przetransportowane do następującej rzeźni:

.....

następującymi środkami transportu:

4. Inne istotne informacje

.....

5. Deklaracja

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że:

— zwierzęta opisane powyżej zbadano przed ubojem w wyżej wymienionym gospodarstwie o godzinie
(czas) w dniu (data) i stwierdzono, że są zdrowe,

— rejestry i dokumentacja dotyczące tych zwierząt spełniały wymogi prawne i nie uniemożliwiały uboju tych zwierząt.

Sporządzono w: ,
(Miejsce)

w dniu:
(Data)

Pieczęć:

.....
(Podpis urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii)

.....
(*) opcjonalnie".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 152/2011**z dnia 18 lutego 2011 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę „Chosco de Tineo” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Chosco de Tineo” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 166 z 25.6.2010, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

HISZPANIA

Chosco de Tineo (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 153/2011**z dnia 18 lutego 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	120,5
	MA	77,4
	TN	102,0
	TR	99,5
	ZZ	99,9
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	157,1
	ZZ	167,3
0709 90 70	MA	45,3
	TR	92,0
	ZZ	68,7
0805 10 20	EG	58,4
	IL	65,0
	MA	55,0
	TN	52,7
	TR	69,7
	ZZ	60,2
0805 20 10	IL	144,3
	MA	102,6
	TR	79,6
	US	107,8
	ZZ	108,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,4
	IL	81,1
	JM	80,9
	MA	111,9
	TR	51,9
	ZZ	79,2
0805 50 10	EG	62,1
	MA	49,3
	TR	39,7
	ZZ	50,4
0808 10 80	CA	112,7
	CM	53,6
	CN	104,3
	MK	55,8
	US	123,6
	ZZ	90,0
0808 20 50	AR	120,7
	CL	61,3
	CN	61,8
	US	113,5
	ZA	105,1
	ZZ	92,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 154/2011**z dnia 18 lutego 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 148/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 44 z 18.2.2011, s. 26.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 19 lutego 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	57,94	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	57,94	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	57,94	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	57,94	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,60	1,39
1701 99 10 ⁽²⁾	53,60	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,60	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,54	0,20

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 155/2011**z dnia 18 lutego 2011 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni lutego 2011 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wysokiej jakości wołowiny na mocy rozporządzenia (WE) nr 620/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 620/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające administrowanie kontyngentem taryfowym na przywóz wołowiny wysokiej jakości ⁽³⁾ ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz.
- (2) W art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 przewidziano, iż w przypadku gdy ilości objęte wnios-

kami o pozwolenie przekraczają ilości dostępne na dany okres obowiązywania kontyngentu, należy ustalić współczynnik przydziału ilości objętych każdym wnioskiem o pozwolenie. Wnioski o pozwolenie na przywóz, złożone na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 620/2009 w okresie od dnia 1 lutego do dnia 7 lutego 2011 r., przekraczają dostępne ilości. Należy zatem określić przedział, w granicach którego można wystawiać pozwolenia na przywóz, oraz współczynnik przydziału,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków o pozwolenie na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4449, złożonych w okresie od dnia 1 lutego do dnia 7 lutego 2011 r. zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 620/2009, ustala się współczynnik przydziału wynoszący 76,386457 %.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 25.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 września 2010 r.

w sprawie pomocy państwa, której Włochy zamierzają udzielić na rzecz Fri-El Acerra Srl (sprawy C 8/09 (ex N 357/08))

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 6159)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/110/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi przepisami⁽¹⁾ oraz uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 22 maja 2008 r. odbyło się spotkanie przedgłoszeniowe z udziałem przedstawicieli służb Komisji i władz włoskich.
- (2) W drodze elektronicznego zgłoszenia z dnia 16 lipca 2008 r., zarejestrowanego w Komisji tego samego dnia, władze włoskie zgłosiły Komisji, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE, zamiar przyznania pomocy *ad hoc* na rzecz Fri-El Acerra Srl.
- (3) W pismach z dnia 2 września 2008 r. (D/53398) i 12 grudnia 2008 r. (D/54895) Komisja poprosiła o dodatkowe informacje, które władze włoskie przedstawiły w pismach z dnia 1 października 2008 r. (A/20101), 22 października 2008 r. (A/22018) i 19 stycznia 2009 r., z których ostatnie zostało zarejestrowane w Komisji dnia 21 stycznia 2009 r. (A/1460).
- (4) Dnia 10 marca 2009 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust.

2 TFUE w odniesieniu do tej pomocy. Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym* dnia 24 kwietnia 2009 r.⁽²⁾. Komisja wezwała w niej zainteresowane strony do przedstawienia uwag.

- (5) Dnia 15 maja 2009 r. beneficjent pomocy, Fri-El Acerra Srl, przedstawił uwagi dotyczące decyzji w sprawie wszczęcia postępowania (A/11823). Dnia 9 czerwca 2009 r. uwagi te zostały przesłane do Włoch, które mogły się do nich odnieść (D/52516). Dnia 7 lipca 2009 r. władze włoskie poprosiły o wydłużenie terminu na przedstawienie uwag o trzy miesiące (A/16162). Dnia 20 sierpnia 2009 r. służby Komisji udzieliły odpowiedzi, przyznając dodatkowy miesiąc na przedstawienie uwag (D/53581). Dnia 10 września 2009 r. władze włoskie poprosiły o natychmiastowe spotkanie, aby omówić przedmiotową sprawę z przedstawicielami służb Komisji (A/19513). Dnia 18 września 2009 r. władze włoskie przedłożyły uwagi do omówienia w czasie spotkania (A/20172); spotkanie odbyło się w Brukseli dnia 24 września 2009 r., w obecności prawników reprezentujących organ przyznający pomoc (region Kampanii) oraz beneficjenta pomocy (Fri-El Acerra Srl).

- (6) W piśmie z dnia 21 października 2009 r. (D/54421) służby Komisji przypomniały władzom włoskim, że na spotkaniu władze włoskie zgodziły się przekazać dodatkowe dokumenty i informacje. Władze włoskie ostatecznie przekazały te materiały dnia 2 listopada 2009 r., a przesyłka ta została zarejestrowana w Komisji tego samego dnia (A/23266). W piśmie z dnia 23 grudnia 2009 r. (D/55541) służby Komisji poprosiły władze włoskie o przekazanie kolejnych dokumentów, jeżeli te będą dostępne. W piśmie z dnia 1 lutego 2010 r. (A/1892) władze włoskie przekazały różne dokumenty, głównie pochodzące od beneficjenta pomocy. Włochy przedstawiły dodatkowe objaśnienia w wiadomości e-mail: z dnia 5 maja 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 24.4.2009, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. C 95 z 24.4.2009, s. 20.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY

- (7) Władze włoskie zgłosiły zamiar przyznania pomocy regionalnej *ad hoc* przedsiębiorstwu Fri-El Acerra Srl, zgodnie z wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 („wytycznymi z 2007 r.”) ⁽³⁾, na przekształcenie zamkniętej elektrowni ciepłej w Acerra w regionie Kampania w elektrownię zasilaną olejem roślinnym (biopaliwem). Kampania to region NUTS II, który kwalifikuje się do pomocy regionalnej na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE, w przypadku którego zgodnie z krajową mapą pomocy regionalnej Włoch na lata 2007–2013 standardowy pułap pomocy regionalnej dla dużych przedsiębiorstw wynosi 30 % ekwiwalentu dotacji brutto (EDB) ⁽⁴⁾. Zamiarem władz włoskich było, aby pomoc ta wspierała rozwój regionalny.

2.1. Beneficjent pomocy

- (8) Beneficjentem pomocy jest przedsiębiorstwo Fri-El Acerra Srl (zwane dalej „Fri-El Acerra” lub „beneficjentem”). Przedsiębiorstwo Fri-El Acerra utworzono dnia 20 grudnia 2005 r. jako prywatną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (*società a responsabilità limitata*), w której 95 % udziałów posiadała spółka Fri-El Acerra Holding Srl, a pozostałe 5 % NGP SpA, właściciel zamkniętej elektrowni ciepłej. Dnia 9 lutego 2006 r. spółka NGP tymczasowo podniosła swój udział w Fri-El Acerra z 5 % do 90,5 %, w zamian za przeniesienie na rzecz Fri-El Acerra oddziału przedsiębiorstwa NGP związanego z elektrownią. Kilka dni później, dnia 20 lutego 2006 r., udział NGP obniżono do 49 %, a kilka miesięcy później, dnia 10 października 2006 r., przywrócono go do wartości 5 %.
- (9) W momencie zgłoszenia środka przedsiębiorstwo Fri-El Acerra było w 95 % spółką zależną Fri-El Acerra Holding, a pozostałe 5 % akcji należało do NGP. W styczniu 2009 r. władze włoskie poinformowały Komisję, że dnia 11 grudnia 2008 r. NGP zdecydowała się wycofać z posiadania Fri-El Acerra. Obecnie zatem Fri-El jest spółką zależną będącą w całości własnością Fri-El Acerra Holding, a zatem grupy Fri-El Group Green Power SpA.
- (10) Spółka Fri-El Green Power SpA („Fri-El Group”) została założona w prowincji Bolzano w 1994 r. przez trzech braci Gostner: przedsiębiorstwo produkuje i sprzedaje energię elektryczną ze źródeł odnawialnych. Fri-El Group działa w szczególności w dziedzinie produkcji energii wiatrowej, produkując energię elektryczną w 19 farmach wiatrowych we Włoszech. Projekt inwestycyjny w Acerra jest pierwszym, w którym grupa, do której należy beneficjent, ma produkować energię z płynnej

biomasy: inne elektrownie na biomasę i biogaz są w trakcie rozwoju ⁽⁵⁾.

- (11) Spółkę NGP utworzono w 2003 r., w wyniku zbycia zakładu produkcji poliestrów w Acerra przez przedsiębiorstwo Montefibre, producenta włókien akrylowych i poliestrowych. NGP popadła w problemy i otrzymała pomoc na restrukturyzację w kwocie łącznej 20,87 miliona EUR, którą zgłoszono Komisji (NN 15/2007, C 14/2007). Komisja zatwierdziła pomoc na rzecz NGP dnia 16 lipca 2008 r. ⁽⁶⁾ Jednym z elementów planu restrukturyzacji przedstawionego przez władze włoskie była sprzedaż zamkniętej elektrowni ciepłej.
- (12) Władze włoskie przekazały dane potwierdzające, że w 2006 r. zarówno odbiorca pomocy, jak i Fri-El Group były MŚP.

- (13) W trakcie oceny władze włoskie przekazały informacje o zmianie struktury własności beneficjenta pomocy. Z informacji tych wynikało, że w momencie przeniesienia własności zamkniętej elektrowni, w lutym 2006 r., przedsiębiorstwo NGP, poprzedni właściciel aktywów, posiadało 90,5 % akcji Fri-El Acerra. Następnie, w trakcie roku 2006, udział NGP w Fri-El Acerra zmalał do 5 %.

2.2. Projekt inwestycyjny

- (14) Zgłoszony projekt inwestycyjny realizowano w regionie Kampania, w przemysłowej strefie Acerra. Zamknięta elektrownia ciepła należąca do NGP została przejęta i przekształcona w elektrownię wytwarzającą energię z wykorzystaniem olejów roślinnych, głównie oleju palmowego.
- (15) Nowa elektrownia obejmuje cztery silniki spalinowe Wärtsilä 18V46, o mocy 17,2 MW każda, oraz jedną turbinę parową o mocy 6-MW. Całkowita ilość produkowanej energii elektrycznej i ciepłej wynosi 74,8 MW.
- (16) Władze włoskie poinformowały Komisję, że prace nad projektem rozpoczęto w lipcu 2007 r., a miały się zakończyć w 2009 r. Jednakże zakup starej elektrowni zainicjowano w rzeczywistości w lutym 2006 r. Zgodnie z powszechnie dostępnymi informacjami elektrownia na biopaliwo działa od 2009 r. ⁽⁷⁾
- (17) Władze włoskie przedstawiły Komisji zezwolenia i licencje dotyczące zgodności projektu inwestycyjnego z krajowymi i europejskimi przepisami w zakresie ochrony środowiska.

⁽³⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa, sprawa N 324/2007 Włochy: krajowa mapa pomocy regionalnej na lata 2007–2013, C(2007) 5618 def. cor. (Dz.U. C 90 z 11.4.2008, s. 4).

⁽⁵⁾ Informacje ze strony internetowej Fri-El Group: www.fri-el.it

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 14/07 (ex NN 15/07) udzielonej przez Włochy na rzecz NGP/SIMPE (Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 14).

⁽⁷⁾ Informacja pochodzi ze strony internetowej Fri-El Group: www.fri-el.it

2.3. Koszty kwalifikowalne projektu

- (18) Nominalna wartość całkowitych kwalifikowalnych kosztów inwestycji wynosi 80 635 000 EUR⁽⁸⁾, na co składa się 3 300 000 EUR na projekt i studia wykonalności, 60 920 000 EUR na nowe urządzenia i maszyny (nowej elektrowni na biopaliwo), oraz pozostała kwota na istniejącą infrastrukturę i prace budowlane. Koszty zakupu istniejącej infrastruktury obejmują koszt zakupu zamkniętej elektrowni ciepłej (8 296 000 EUR) oraz stalowych zbiorników na paliwo (420 000 EUR), które poprzednio należały do NGP.
- (19) Władze włoskie przekazały Komisji szczegółowe informacje o zakupie przez Fri-El Acerra zamkniętej elektrowni od NGP. Władze włoskie wyjaśniły, że gdy przedsiębiorstwo NGP obejmowało akcje w podwyższonym kapitale Fri-El Acerra, NGP przeniosło do Fri-El Acerra swój oddział związany z elektrownią o łącznej wartości 8 296 520 EUR; na kwotę tę składało się zadłużenie względem stron trzecich o wartości 3 771 043 EUR, a różnicę, zaokrągloną do kwoty 4 525 000 EUR, przydzielono na poczet rezerw. Władze włoskie przedstawiły zewnętrzną wycenę potwierdzającą wartość elektrowni.
- (20) Władze włoskie przedstawiły również kopię umowy między Fri-El Acerra i NGP dotyczącą sprzedaży zbiorników na paliwo. Uzgodniona cena wynosiła 4 200 000 EUR. Na etapie wstępnej oceny, pomimo prośby Komisji, władze włoskie nie przedstawiły zewnętrznej wyceny potwierdzającej wartość tych zbiorników na paliwo.
- (21) Władze włoskie stwierdziły, że poniesione przez beneficjenta pomocy koszty wyniosły 35 000 000 EUR w 2007 r. i 45 635 000 EUR w 2008 r.

2.4. Finansowanie inwestycji

- (22) Władze włoskie stwierdziły, że kwota 21 000 000 EUR, równa 25 % całkowitych kosztów inwestycji wynoszących 80 635 000 EUR (wartość nominalna), ma pochodzić ze środków własnych Fri-El Acerra; pomoc miała wynieść 19 500 000 EUR, a resztę miano sfinansować krótkoterminowymi oraz średnio- i długoterminowymi pożyczkami bankowymi.

2.5. Podstawa prawna środka pomocy *ad hoc*

- (23) Władze włoskie stwierdziły, że spółka Fri-El Acerra uruchomiła projekt inwestycyjny w celu przekształcenia elektrowni Acerra w 2006 r. (w dniu nabycia zamkniętej elektrowni), na podstawie zobowiązania ze strony władz włoskich w ramach porozumienia programowego na rzecz skoordynowanych działań na obszarze kryzysu przemysłowego NGP SpA w Acerra (*Accordo di*

programma per l'attuazione coordinata dell'intervento nell'area di crisi industriale della NGP Spa di Acerra). Zdaniem władz włoskich, efekt zachęty można było dostrzec w porozumieniu programowym, które było prawnie wiążące.

- (24) Porozumienie programowe zawarto dnia 15 lipca 2005 r. między władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi oraz NGP, Montefibre i Edison SpA i dotyczy ono zakładu NGP oraz innych działań w strefie Acerra. Porozumienie nie odnosi się do pomocy na przekształcenie zamkniętej elektrowni. Wymienia się w nim inwestycje, które mają być przeprowadzone, oraz środki, które mają być podjęte w celu przeprowadzenia restrukturyzacji NGP. Przedsiębiorstwo energetyczne Edison SpA, które nie jest powiązane z Fri-El Acerra, było wymieniane w tym czasie jako przyszły inwestor w istniejącej elektrowni, jednak ostatecznie wycofało się ono z transakcji. Porozumienie programowe zostało następnie zmienione protokołem z dnia 6 kwietnia 2006 r.⁽⁹⁾ i protokołem z dnia 8 kwietnia 2008 r.
- (25) Decyzję regionu Kampania o przyznaniu Fri-El Acerra pomocy regionalnej *ad hoc* na przekształcenie elektrowni w Acerra podjęto 26 października 2007 r.
- (26) We wstępnym zgłoszeniu władze włoskie przedstawiły chronologię wydarzeń i stwierdziły, że podstawę prawną pomocy stanowią następujące dokumenty:
- protokół z dnia 8 kwietnia 2008 r. zmieniający porozumienie programowe; oraz
 - uchwała nr 1857 organu wykonawczego regionu Kampania z dnia 26 października 2007 r.⁽¹⁰⁾.

2.6. Pomoc

- (27) Zgłoszony środek dotyczy pomocy na przejęcie i przekształcenie istniejącego zakładu, który zamknięto. Pomoc miałaby mieć formę bezpośredniej dotacji o łącznej wartości nominalnej 19,5 miliona EUR.

3. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (28) Po wstępnej ocenie środka Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące tego, czy zgłoszoną pomoc można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w świetle wytycznych z 2007 r., i podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE. Poniżej wyjaśniono wątpliwości wyrażone przez Komisję w tej decyzji.

⁽⁸⁾ Wszystkie wartości są wartościami nominalnymi, o ile nie wskazano inaczej.

⁽⁹⁾ Sam protokół jest datowany na dzień 6 kwietnia 2006 r., choć jego załączniki podpisano 4 kwietnia 2006 r.

⁽¹⁰⁾ *Deliberazione della Giunta Regionale della Regione Kampania n. 1857*, opublikowana w dzienniku urzędowym regionu Kampania (BURC), nr 63 z 3 grudnia 2007 r.

Efekt zachęty

- (29) Komisja miała wątpliwości, czy pomoc może mieć efekt zachęty wymagany w pkt 38 wytycznych z 2007 r.: „W przypadku pomocy *ad hoc* właściwy organ, przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu, musi wydać list intencyjny w sprawie przyznania pomocy uzależniający je od zatwierdzenia pomocy przez Komisję”. Dokument, który władze włoskie wskazały jako list intencyjny, tj. porozumienie programowe z dnia 15 lipca 2005 r. nie spełniał tych warunków bowiem nie przyznawał pomocy na projekt, nie wymieniał beneficjenta pomocy, projektu ani kwoty pomocy. Podmiot będący beneficjentem pomocy utworzono formalnie dopiero później, dnia 20 grudnia 2005 r. Zgodnie z dostępnymi Komisji informacjami, projekt rozpoczął się w lutym 2006 r., przejęciem zamkniętej elektrowni ciepłej, które stanowiło pierwszy koszt kwalifikowalny w ramach zgłoszonego środka pomocy, natomiast pierwszy dokument, który można by uznać za list intencyjny w rozumieniu pkt 38 wytycznych z 2007 r., został wystawiony przez region Kampania znacznie później, dnia 26 października 2007 r.

Koszty kwalifikowalne

- (30) Komisja wyraziła również wątpliwość, czy część istniejących aktywów, mianowicie zamknięta elektrownia ciepła, została zakupiona przez niezależnego inwestora w rozumieniu pkt 34 i 35 wytycznych z 2007 r., w których stwierdza się: „W przypadku nabycia zakładu pod uwagę bierze się wyłącznie koszty nabycia aktywów od stron trzecich ... Nabycie środków trwałych związanych bezpośrednio z zakładem może być również uznane za inwestycję początkową, jeśli ... środki nabywane są przez niezależnego inwestora”. W momencie transakcji spółka Fri-El Acerra, beneficjent pomocy, była kontrolowana przez NGP, właściciela sprzedawanych aktywów. Dokładniej rzecz ujmując, w momencie przeniesienia aktywów, NGP posiadało 90,5 % akcji Fri-El Acerra: dnia 9 lutego 2006 r. podwyższono kapitał Fri-El Acerra z 10 000 EUR do 100 000 EUR, a akcje powstałe w wyniku tego podwyższenia kapitału objęła wyłącznie spółka NGP. Tym samym NGP tymczasowo zwiększyło swoje zaangażowanie kapitałowe w Fri-El Acerra z 5 % do 90,5 %. Po przeniesieniu, które miało miejsce dnia 9 lutego 2006 r., niemal natychmiast nastąpił proces, który doprowadził do wycofania się NGP z większościowego akcjonariatu w Fri-El Acerra. Jedynie kilka dni po tej dacie, dnia 20 lutego, udział NGP zmniejszono do 49 %, a kilka miesięcy później, dnia 10 października, do 5 %.

- (31) Nie było jasne, czy przeprowadzony później zakup od NGP innych istniejących aktywów – zbiorników na paliwo – odbył się „w warunkach rynkowych”, czego wymagają pkt 34 i 52 wytycznych z 2007 r. Władze włoskie nie przedstawiły wyceny sporządzonej przez niezależnego eksperta, jasno określającej cenę rynkową zbiorników na paliwo.

Wkład w rozwój regionalny

- (32) Nie wykazano, że pomoc *ad hoc* na rzecz Fri-El Acerra przyczynia się do rozwoju regionalnego, czego wymaga pkt 10 wytycznych z 2007 r.: „W wyjątkowych przypadkach, w których przewiduje się przyznanie indywidualnej pomocy *ad hoc* pojedynczej firmie ..., państwo członkowskie musi udowodnić, że projekt przyczynia się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego”. Nie wydaje się, aby wystarczającymi argumentami były stworzenie (lub utrzymanie) 25 miejsc pracy, za pomoc w kwocie 19,5 miliona EUR, oraz wkład elektrowni na biopaliwo o mocy 75 MW w zmniejszenie regionalnego deficytu energetycznego wynoszącego 2 489 MW, a pomoc wydaje się nieproporcjonalna do skutków projektu. Nie wykazano też w sposób wyraźny, że projekt może przyczynić się do rewitalizacji strefy przemysłowej Acerra.
- (33) Komisja poprosiła władze włoskie i strony trzecie o przedstawienie uwag dotyczących tego, czy nowa elektrownia wytwarzająca energię z wykorzystaniem oleju palmowego przyczyni się faktycznie do rozwoju obszaru Acerra i regionu Kampania.

Zgodność z przepisami w zakresie ochrony środowiska

- (34) W swojej decyzji Komisja poprosiła również o uwagi władz włoskich dotyczące zastosowania Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska („wytycznych środowiskowych z 2008 r.”) ⁽¹⁾.

4. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ STRONY TRZECIE ORAZ UWAGI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

- (35) Jak wspomniano powyżej, Komisja otrzymała uwagi od beneficjenta pomocy, Fri-El Acerra, dnia 15 maja 2009 r. Władze włoskie odniosły się do tych uwag w pismach z dnia 18 września i z dnia 2 listopada 2009 r. Dnia 1 lutego 2010 r. w następstwie kolejnego wniosku Komisji, władze włoskie dostarczyły Komisji dokumenty przekazane przez beneficjenta pomocy.

4.1. Streszczenie uwag otrzymanych od beneficjenta pomocy, Fri-El Acerra*Efekt zachęty*

- (36) Jeżeli chodzi o efekt zachęty, Fri-El Acerra odwołuje się do różnych dokumentów podpisanych przez władze włoskie w latach 2004-2008 mających na celu rewitalizację strefy przemysłowej Acerra. W szczególności Fri-El

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 1.4.2008, s. 1.

Acerra odwołuje się do protokołu ustaleń z dnia 12 maja 2004 r.⁽¹²⁾, porozumienia programowego z dnia 15 lipca 2005 r.⁽¹³⁾, protokołu do porozumienia programowego z dnia 6 kwietnia 2006 r.⁽¹⁴⁾, uchwały nr 1857 organu wykonawczego regionu Kampania⁽¹⁵⁾ oraz protokołu do porozumienia programowego z dnia 8 kwietnia 2008 r.⁽¹⁶⁾ Fri-El Acerra twierdzi, że w zasadzie wątpliwości wyrażone przez Komisję w decyzji w sprawie wszczęcia postępowania nie uwzględniają w odpowiedni sposób tych dokumentów, w szczególności porozumienia programowego podpisanego dnia 15 lipca 2005 r., które, jak twierdzi Fri-El Acerra, jest instrumentem prawnie wiążącym w odniesieniu do pomocy na wszystkie działania, które spółka podjęła później.

- (37) Komitet nadzorujący realizację porozumienia programowego odbył dwa posiedzenia, dnia 29 września i dnia 6 października 2005 r., protokoły których Włochy przekazały Komisji; na drugim z tych posiedzeń przedstawiciel NGP wymienił spółkę Fri-El Acerra jako potencjalnego inwestora, który zgłosił zainteresowanie przejęciem starej elektrowni, pod warunkiem że ten projekt inwestycyjny będzie się kwalifikował do pomocy regionalnej.
- (38) Fri-El Acerra uważa, że uzasadnione oczekiwanie zostało wzmocnione pierwszym protokołem do porozumienia programowego podpisanym przez władze włoskie dnia 6 kwietnia 2006 r., w którym art. 3 w oczywisty sposób wskazuje na obowiązek regionu Kampania do zapewnienia wsparcia finansowego na projekt nowej elektrowni zasilanej biopaliwem. Dlatego też Fri-El Acerra uważa, że region Kampania miał prawny obowiązek wsparcia inwestycji na długo przed datą 7 czerwca 2006 r., gdy Fri-El Acerra formalnie złożyła pierwszy wniosek o pomoc. Kroki podjęte przez region Kampania później, w dniu 26 października 2007 r. i w dniu 8 kwietnia 2008 r., tylko potwierdziły ten obowiązek.

Koszty kwalifikowalne

- (39) W kwestii kosztów kwalifikowalnych Fri-El Acerra zgadza się z Komisją, że w chwili przeniesienia aktywów (zamkniętej elektrowni), dwie spółki NGP i Fri-El Acerra nie były niezależne, gdyż NGP miała 90,5 % akcji w Fri-

El Acerra. Jednakże Fri-El Acerra podkreśla, że transakcja odbyła się na zasadach rynkowych, jako że cenę nabycia określono według wartości ustalonej przez niezależnego eksperta. Fri-El Acerra dodaje, że udział NGP w Fri-El Acerra spadł do 5 % na koniec 2006 r. Aby wyeliminować jakiegokolwiek wątpliwości, że NGP mogłaby uzyskać jakąś korzyść, Fri-El Group przejęła pozostałe 5 % od NGP dnia 11 grudnia 2008 r. Dlatego też Fri-El Acerra jest zdania, że przejściowa kontrola NGP nie odzwierciedlała średnio- i długoterminowych przesłanek ekonomicznych, ale wynikała z konkretnego mechanizmu wybranego na potrzeby przeniesienia aktywów (zamkniętej elektrowni).

- (40) Cenę zapłaconą za pozostałe aktywa, które Fri-El Acerra nabyła od NGP (zbiorniki na paliwo), ustalono w przedwstępnej umowie zakupu z dnia 8 marca 2006 r., a Fri-El Acerra potwierdza, że odzwierciedlała ona wartość rynkową aktywów. Na dowód tego Fri-El Acerra sporządziła nowy dokument z wyceną wartości zbiorników na paliwo, przygotowany przez tego samego niezależnego eksperta, który wyceniał wartość zamkniętej elektrowni. Ten nowy raport eksperta, sporządzony *ex post* w 2009 r., w trakcie formalnego postępowania wyjaśniającego, odnosi się wyraźnie do cen rynkowych tych używanych aktywów w listopadzie 2008 r. i potwierdza cenę zapłaconą NGP przez beneficjenta pomocy.

Wkład w rozwój regionalny

- (41) Jeżeli chodzi o wkład projektu w rozwój regionalny, Fri-El Acerra zwraca przede wszystkim uwagę na 25 utworzonych miejsc pracy. Fri-El Acerra podkreśla również, że elektrownia zasilana biopaliwem stanowi część nowej strategii rozwoju dla strefy przemysłowej Acerra. Ta strategia rozwoju uwzględnia potrzebę nowych inwestycji, które w niewielkim stopniu oddziałują na środowisko, takich jak elektrownia zasilana biopaliwem Fri-El Acerra. Z wyłączeniem części wcześniej zajmowanej przez Montefibre, Agencja Rozwoju Przemysłu prowincji Neapol⁽¹⁷⁾ zamierza przekształcić ten obszar w ośrodek innowacji przemysłu lotniczego. To wszystko miało by znaczący wpływ na zatrudnienie, na środowisko naturalne oraz na warunki społeczno-gospodarcze w regionie, a elektrownia Fri-El Acerra zasilana biopaliwem pozytywnie przyczynia się do osiągnięcia celów tej strategii.

Zgodność z przepisami w zakresie ochrony środowiska

- (42) Wreszcie, jeżeli chodzi o ochronę środowiska, Fri-El Acerra odnosi się do tych samych dokumentów programowych regionu Kampania, które wcześniej wymieniały władze włoskie: wytycznych z 2002 r. dotyczących zrównoważonego rozwoju w sektorze energetycznym, które określają cele regionalnej polityki energetycznej;

⁽¹²⁾ Protokół ustaleń (*Protocollo d'intesa*) miał na celu znalezienie rozwiązania kryzysu przemysłowego w NGP i został podpisany 12 maja 2004 r. między innymi przez władze krajowe, regionalne i lokalne, Sviluppo Italia, Montefibre SpA, NGP SpA, Edison SpA oraz związki zawodowe.

⁽¹³⁾ Wymienione powyżej.

⁽¹⁴⁾ Pierwszy protokół do porozumienia programowego (*Protocollo integrativo dell'Accordo di programma*) miał na celu znalezienie rozwiązania kryzysu przemysłowego w Ilmas SpA, i został podpisany dnia 6 kwietnia 2006 r. między innymi przez władze krajowe, regionalne i lokalne, Sviluppo Italia, Consorzio ASI di Napoli, Exide Italia Srl, ILMAS SpA oraz związki zawodowe.

⁽¹⁵⁾ Wymieniona powyżej.

⁽¹⁶⁾ Drugi protokół do porozumienia programowego (*Protocollo integrativo dell'Accordo di programma*) został podpisany dnia 8 kwietnia 2008 r. między innymi przez władze krajowe, regionalne i lokalne, NGP i Fri-El Acerra.

⁽¹⁷⁾ Consorzio per l'Area di Sviluppo Industriale della Provincia di Napoli.

planu działania na rzecz regionalnego rozwoju gospodarczego z 2006 r.; oraz planu energii ekologicznej z 2008 r. Fri-El Acerra uważa, że wszystkie te dokumenty w oczywisty sposób wskazują na zapotrzebowanie na elektrownię zasilaną źródłami odnawialnymi w regionie Kampania.

4.2. Streszczenie uwag państwa członkowskiego

Effekt zachęty

(43) W piśmie z 18 września 2009 r. władze włoskie przedstawiły dokładną argumentację dotyczącą wymogu istnienia efektu zachęty określonego w pkt 38 wytycznych z 2007 r. W szczególności władze włoskie uważają, że wytyczne z 2007 r. nie określają wyraźnie, jaką formę ma mieć wymagany list intencyjny.

(44) Władze włoskie powtarzają, że porozumienie programowe podpisane dnia 15 lipca 2005 r. miało charakter wiążący, i potwierdzają, że postępowanie administracyjne rozpoczęło się nie później niż protokół ustaleń z 2004 r., który obejmował zobowiązanie ze strony władz publicznych do zapewnienia zachęt w odniesieniu do rewitalizacji strefy przemysłowej Acerra. Władze włoskie uważają, że pierwszy protokół do porozumienia programowego, z dnia 6 kwietnia 2006 r., zawiera domniemane odniesienie do Fri-El Acerra, oraz że stwierdza się w nim, że region Kampania zamierza stworzyć zachęty w odniesieniu do inwestycji w nową elektrownię.

(45) Władze włoskie dowodzą, że tożsamość prywatnych podmiotów, które mają realizować projekt, ma zupełnie marginalne znaczenie, jeśli tylko projekt zachowuje uzgodniony zakres oraz uzgodnione cele społeczno-ekonomiczne i przemysłowe. Podkreślają, że gdyby zachęty nie były dostępne, inwestor nie zlokalizowałby swojej działalności na omawianym obszarze, co pokazuje protokół z posiedzenia komitetu nadzorującego realizację porozumienia programowego z dnia 6 października 2005 r.

Koszty kwalifikowalne

(46) Władze włoskie potwierdzają stanowisko Fri-El Acerra w odniesieniu do wzajemnej niezależności Fri-El Acerra i NGP: jedynym i wyłącznym właścicielem projektu i beneficjentem pomocy jest Fri-El Acerra, spółka całkowicie niezależna od spółki NGP. Spółka NGP posiadała tymczasowy udział w Fri-El Acerra tylko przez krótki okres, w konsekwencji wybranego przez te podmioty mechanizmu przeniesienia elektrowni⁽¹⁸⁾. W piśmie z dnia 2 listopada 2009 r., władze włoskie wyjaśniają powody przeniesienia elektrowni z NGP do Fri-El Acerra nie poprzez sprzedaż aktywów, ale poprzez, po pierwsze, przeniesienie części przedsiębiorstwa do Fri-El Acerra, a następnie przeniesienie posiadanych przez NGP akcji do Fri-El Group; powodami były przede wszystkim: a) kwestie podatkowe; b) możliwość zapłaty w ratach; oraz c) kwestie związane z zezwoleniami.

(47) Jeżeli chodzi o ustalenie wartości aktywów, władze włoskie zauważają, że Fri-El Acerra zapłaciła za zamkniętą elektrownię kwotę odpowiadającą wartości ustalonej przez niezależnego eksperta; że nie może zatem być żadnej ewentualnej wątpliwości, że przeniesienie elektrowni odbyło się między niezależnymi stronami; oraz że w każdym razie transakcja odbyła się na zasadach rynkowych.

(48) Te same uwagi dotyczące niezależności NGP i Fri-El Acerra odnoszą się oczywiście również do nabycia zbiorników na paliwo. Zatem sprzedaż zbiorników również odbyła się między niezależnymi stronami. Natomiast wartość zbiorników została ustalona przez strony przy ścisłym przestrzeganiu warunków rynkowych oraz przy zastosowaniu tych samych kryteriów i parametrów, które zastosował niezależny ekspert w wycenie elektrowni.

Wkład w rozwój regionalny

(49) Jeżeli chodzi o wkład w rozwój regionalny, władze włoskie potwierdzają w swoich uwagach, że projekt inwestycyjny:

— spowoduje zwiększenie zatrudnienia, poprzez bezpośrednie stworzenie 25 nowych miejsc pracy;

— wygeneruje efekt mnożnikowy, w wyniku koncentracji znaczących inicjatyw przemysłowych na obszarze Acerra, przy czym co najmniej 10 kolejnych miejsc pracy zostanie stworzonych w związku z dostawami i przechowywaniem oleju palmowego oraz transportowaniem go;

— będzie odgrywał znaczną rolę w strategii rozwoju dla strefy przemysłowej Acerra, z uwzględnieniem rewitalizacji tego obszaru w ujęciu społecznym, przemysłowym i zatrudnieniowym oraz rozwoju na tym obszarze elektrowni mającej niewielki wpływ na środowisko naturalne;

— pomoże uporać się z deficytem energii elektrycznej w regionie w ujęciu jakości energii, która będzie wytwarzana z odnawialnych źródeł (biopaliw); elektrownia o mocy 75 MW będzie odgrywać ważną rolę w osiągnięciu regionalnego celu przewidzianego w regionalnym planie energii ekologicznej (PEAR) z 2008 r., zakładającego, że do 2013 r. z biomasy będzie generowane 200 MW.

(50) Do pisma z dnia 2 listopada 2009 r. władze dołączyły notatkę Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego z dnia 21 października 2009 r., która według władz włoskich potwierdza, że projekt przyczynia się do rozwoju regionalnego. W notatce ministerstwo potwierdza, co następuje:

⁽¹⁸⁾ Komisja zauważa, że spółka NGP posiadała akcje Fri-El Acerra od daty utworzenia Fri-El Acerra, dnia 20 grudnia 2005 r., do dnia 11 grudnia 2008 r.

— Porozumienie programowe z dnia 15 lipca 2005 r. skupia się na: zebraniu pakietu inwestycji służących dywersyfikacji działalności gospodarczej na tym obszarze; modernizacji głównych elementów infrastruktury wspomagającej – elektrowni i oczyszczalni ścieków – między innymi z zamiarem ponownego zatrudnienia zwolnionych pracowników; oraz połączeniu funduszy rządu centralnego i regionu Kampania w celu sfinansowania zachęt koniecznych do przyciągnięcia nowych inwestycji.

— Założono trzy główne cele ekonomiczne i przemysłowe: a) uniknięcie zamknięcia najnowszej części zakładu SIMPE (poprzednio NGP); b) uruchomienie procesu dywersyfikacji działalności przemysłowej w miejscu, gdzie w przeszłości dominowała jedna duża branża, a tym samym ograniczenie ryzyka powracających kryzysów gospodarczych; oraz c) wykorzystanie potencjału konurbacji przemysłowej, takiej jak Acerra, która jest szczególnie ciężko dotknięta bezrobociem i problemami społecznymi.

— We wszystkich rejonach dołożono wiele starań, aby promować nowe inwestycje mające na celu ukształtowanie „parku przemysłowego” w Acerra, który był propozycją regionu Kampania wyrażoną w porozumieniu programowym.

Zgodność z przepisami w zakresie ochrony środowiska

- (51) W piśmie z dnia 2 listopada 2009 r. władze włoskie odnoszą się do kwestii zgodności elektrowni z wymogami prawnymi regulującymi kwestię źródeł energii i dostaw paliw, wskazując, że wykorzystana technologia umożliwia, aby elektrownia była zasilana nie tylko olejem palmowym, ale również olejem z kokosów, kopry lub rzepaku lub innymi podobnymi biopaliwami roślinnymi, bez uszczerbku dla jej normalnego funkcjonowania lub wydajności.

4.3. Dalsze dokumenty pochodzące od beneficjenta pomocy, przekazane przez państwo członkowskie

Efekt zachęty

- (52) Dnia 23 grudnia 2009 r., w celu uzyskania pełnej wiedzy na temat procesu decyzyjnego, Komisja poprosiła władze włoskie o przedstawienie wszelkich dostępnych dokumentów, datowanych przed rozpoczęciem przez Fri-El Acerra projektu inwestycyjnego, które mogłyby służyć uzasadnieniu decyzji o inwestycji.
- (53) Władze włoskie odpowiedziały dnia 1 lutego 2010 r., powtarzając, że protokół z posiedzenia dnia 6 października 2005 r. wyraźnie wskazał Fri-El Group jako alternatywnego inwestora po wycofaniu się przed-

siębiorstwa Edison. W protokole tym przedstawiciel NGP stwierdził, że Fri-El Group oczekuje pomocy regionalnej.

- (54) Do odpowiedzi tej władze włoskie dołączyły kolejne pismo od beneficjenta pomocy z wewnętrznymi dokumentami Fri-El Group, a mianowicie: notatką konsultanta, w której mowa jest o możliwości przejęcia elektrowni NGP w Acerra po wycofaniu się przedsiębiorstwa Edison; dwiema kolejnymi umowami z tym samym konsultantem; oraz wewnętrznym sprawozdaniem z dnia 26 lutego 2006 r., analizującym finansową wykonalność projektu przy uwzględnieniu pomocy regionalnej i bez niej.

5. OCENA ŚRODKA POMOCY

5.1. Pomoc państwa

- (55) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (56) Pomoc ma być przyznana przez władze włoskie w formie dotacji bezpośredniej. Można zatem uznać, że pomoc jest przyznawana przez państwo członkowskie oraz przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (57) Pomoc ma być przyznana pojedynczemu przedsiębiorstwu, Fri-El Acerra, a więc jest selektywna.
- (58) Pomoc ma być przyznana na inwestycję związaną z produkcją energii. Rynek energii elektrycznej był stopniowo otwierany na konkurencję, w szczególności na mocy dyrektywy 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20), a proces ten zakończył się pełną liberalizacją tego sektora dnia 1 lipca 2007 r.⁽¹⁹⁾ Ponadto w tej dziedzinie we Włoszech istniał pewien stopień konkurencji nawet przed wprowadzeniem prawodawstwa wspólnotowego⁽²⁰⁾. Jako że produkt ten jest przedmiotem wymiany handlowej między państwami członkowskimi, przedmiotowy środek może mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Rynek energii elektrycznej został całkowicie otwarty w dniu 1 lipca 2007 r. zgodnie z warunkami przewidzianymi w dyrektywie 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE („drugiej dyrektywy w sprawie energii elektrycznej”), Dz.U. L 17 z 15.7.2003, s. 37.

⁽²⁰⁾ Zob. Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-297/02 ACEA przeciwko Komisji [2009] Zb.Orz. II-1683, pkt 90 oraz w sprawie T-301/02 AEM przeciwko Komisji [2009] Zb.Orz. II-1757, pkt 95.

- (59) Pomoc przyznana przedsiębiorstwu Fri-El Acerra uwolni je od kosztów, które musiałoby ponieść samodzielnie w ramach normalnej działalności, w przypadku gdyby miało uruchomić podobną elektrownię; dlatego dzięki pomocy przedsiębiorstwo uzyskuje korzyść ekonomiczną względem konkurentów.
- (60) W skutek sprzyjania przedsiębiorstwu Fri-El Acerra oraz jego produktom w stosunku do konkurentów przedsiębiorstwa, środek zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji.
- (61) W rezultacie Komisja uznaje, że zgłoszony środek pomocy stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (62) Ustaliwszy że zgłoszony środek pomocy stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja musi rozważyć, czy można go uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym.

5.2. Legalność środka pomocy

- (63) Dzięki zgłoszeniu pomocy na rzecz Fri-El Acerra przed jej wdrożeniem, Włochy spełniły wymóg indywidualnego zgłoszenia określony w art. 108 ust. 3 TFUE.

5.3. Podstawa prawna oceny

- (64) Ustaliwszy że zgłoszony środek pomocy stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja musi rozważyć, czy można go uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie jednego z wyłączeń przewidzianych w art. 107 ust. 2 i 3 TFUE.

5.3.1. Artykuł 107 ust. 2 TFUE

- (65) Wyłączenia przewidziane w art. 107 ust. 2 TFUE dotyczą pomocy o charakterze socjalnym przyznawanej indywidualnym konsumentom, pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi oraz pomocy przyznawanej niektórym obszarom Republiki Federalnej Niemiec – wyłączenia te nie mają zastosowania w omawianej sprawie.

5.3.2. Artykuł 107 ust. 3 lit. a) TFUE

- (66) Artykuł 107 ust. 3 lit. a) TFUE przewiduje dopuszczenie pomocy przeznaczonej na sprzyjanie rozwojowi gospodarcemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. Jak już wyjaśniono

w sekcji 2 niniejszej decyzji, region Kampania kwalifikuje się do pomocy na podstawie tego wyłączenia.

- (67) Komisja zauważa, że celem pomocy jest sprzyjanie rozwojowi regionalnemu, a środek stanowi pomoc regionalną *ad hoc* na inwestycję. Komisja zwraca uwagę, że projekt inwestycyjny, który władze włoskie zamierzają wspierać, rozpoczął się w 2006 r. Tu pojawia się pytanie, czy środek należy oceniać na podstawie wytycznych z 2007 r. czy na podstawie wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej, które obejmowały okres 2000-2006 („wytyczne z 1998 r.”) ⁽²¹⁾.
- (68) Przepisy dotyczące stosowania *ratione temporis* tych dwóch zestawów wytycznych są określone w pkt 105 wytycznych z 2007 r.: wytyczne z 2007 r. należy stosować do wszelkiej pomocy regionalnej, która miała być przyznana po dniu 31 grudnia 2006 r., natomiast wytyczne z 1998 r. należy stosować do wszelkiej pomocy regionalnej, która została lub miała zostać przyznana przed 2007 r. W omawianym przypadku pomoc nie została przyznana przed 2007 r., niezależnie od faktu, że projekt rozpoczął się w 2006 r. Pierwszym aktem, który można uznać za przyznanie pomocy na rzecz beneficjenta, jest decyzja regionu Kampania z dnia 26 października 2007 r. (zob. sekcja 5.4.1.5) ⁽²²⁾. W konsekwencji zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE należy oceniać na podstawie wytycznych z 2007 r.

5.3.3. Artykuł 107 ust. 3 lit. b), c) i d) TFUE

- (69) Środka nie można uznać za pomoc na ważny projekt stanowiący przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania ani za pomoc mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce włoskiej, co przewiduje art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE. Nie jest to pomoc na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, przewidziana w art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE.
- (70) Wyłączenie przewidziane w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE dopuszcza pomoc na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile pomoc taka nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem: Komisja zauważa, że na tej podstawie pomoc na ochronę środowiska naturalnego można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że spełnia ona warunki Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska („wytycznych środowiskowych z 2008 r.”) ⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, s. 9.

⁽²²⁾ Sąd Pierwszej Instancji stwierdził, że w odniesieniu do ustalenia daty przyznania pomocy właściwym kryterium jest „prawnie wiążący akt, na podstawie którego właściwe władze [krajowe] zobowiązują się do przyznania pomocy”: zob. sprawa T-109/01 *Fleuren Compost przeciwko Komisji* [2004] Zb.Orz. II-127, pkt 74 oraz wspólne sprawy T-362/05 i T-363/05 *Nuova Agricast przeciwko Komisji* [2008] Zb.Orz. II-297*, pkt 80. Zob. również niedawny wyrok w sprawie T-62/08 *Thyssenkrupp Acciai Speciali Terni przeciwko Komisji*, z dnia 1 lipca 2010 r., jeszcze nie opublikowany w Zb.Orz., pkt 234-236.

⁽²³⁾ Dz.U. C 82 z 1.4.2008, s. 1.

- (71) Władze włoskie nie przedstawiły żadnych argumentów wskazujących, że przedmiotowa pomoc może być zgodna z innymi postanowieniami Traktatu lub innymi przepisami, ramami lub wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa.

5.4. Zgodność na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) w świetle wytycznych z 2007 r.

- (72) Wytyczne z 2007 r. określają warunki zatwierdzania regionalnej pomocy inwestycyjnej w sekcjach 2 („Zakres”) i 4 („Regionalna pomoc inwestycyjna”). Pomoc w przedmiotowej sprawie musi być zgodna z pkt 10, w odniesieniu do przyczyniania się przez środek pomocy *ad hoc* do osiągnięcia celów strategii rozwoju regionalnego, oraz z sekcjami 4.1 („Forma i pułapy pomocy”) i 4.2 („Wydatki kwalifikowane”), w których określa się następujące wymogi:

— Efekt zachęty: Aby zagwarantować, że pomoc regionalna stwarza rzeczywistą zachętę do podejmowania inwestycji, które w przeciwnym razie nie zostałyby zrealizowane w regionie uzyskującym pomoc, w pkt 38 wytycznych z 2007 r. stwierdza się, że „w przypadku pomocy *ad hoc* właściwy organ, przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu, musi wydać list intencyjny w sprawie przyznania pomocy uzależniający je od zatwierdzenia pomocy przez Komisję”.

— Przyczynianie się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego: W pkt 10 wytycznych z 2007 r. stwierdza się, że: „W wyjątkowych przypadkach, w których przewiduje się przyznanie indywidualnej pomocy *ad hoc* pojedynczej firmie ..., państwo członkowskie musi udowodnić, że projekt przyczynia się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego”.

— Koszty kwalifikowalne: Dokładne określenie kosztów kwalifikowalnych znajduje się w pkt 34–36 oraz pkt 50–56 wytycznych z 2007 r.

— Wkład własny beneficjenta pomocy: w pkt 39 wytycznych z 2007 r. określono wymóg, aby beneficjent pomocy wniósł wkład finansowy równy 25 %.

— Utrzymanie inwestycji w regionie: w pkt 40 wytycznych z 2007 r. określono wymóg, aby inwestycja była utrzymana w regionie przez okres co najmniej pięciu lat (lub trzech lat w przypadku MŚP).

— Pułapy pomocy: Pułapy pomocy określono w pkt 42–49 wytycznych z 2007 r.

- (73) Komisja oceniła zgodność proponowanego środka pomocy w sekcji 3.3 pkt 34 decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego⁽²⁴⁾. W pkt 34 ppkt (i) Komisja wyjaśniła, że środek dotyczył inwestycji początkowej, mianowicie utworzenia nowego zakładu. Nabycie aktywów bezpośrednio związanych z zakładem, w tym przypadku zamkniętej elektrowni ciepłnej i używanych zbiorników na paliwo, można również uznać za inwestycję początkową, pod warunkiem że aktywa te kupił niezależny inwestor (zob. pkt 34–35 wytycznych z 2007 r.) - ten aspekt będzie oceniony w sekcji 5.4.3 poniżej. W pkt 34 ppkt (vi) decyzji w sprawie wszczęcia postępowania stwierdzono, że beneficjent pomocy ma wnieść wkład finansowy równy co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych, w formie pozbawionej jakiegokolwiek wsparcia publicznego (zob. pkt 39 wytycznych z 2007 r.). W pkt 34 ppkt (vii) decyzji w sprawie wszczęcia postępowania stwierdzono, że pomoc podlega obowiązkowi utrzymania inwestycji przez okres co najmniej pięciu lat po jej ukończeniu (zob. pkt 40 wytycznych z 2007 r.). W pkt 34 ppkt (ii) i (iii) stwierdzono, że zgłoszona intensywność pomocy była poniżej obowiązującego pułapu pomocy regionalnej wynoszącego 30 % EDB, dostosowanego zgodnie z pkt 67 wytycznych z 2007 r. (zob. pkt 42–49 wytycznych z 2007 r.). W pkt 34 ppkt (iv) stwierdzono, że pomoc z tytułu kosztów analiz przygotowawczych oraz usług doradczych była poniżej pułapu 50 % dopuszczanego dla MŚP (zob. pkt 51 wytycznych z 2007 r.).

- (74) Poniżej Komisja oceni zgodność z warunkami dotyczącymi efektu zachęty, wkładu w rozwój regionalny oraz kosztów kwalifikowalnych inwestycji.

5.4.1. Efekt zachęty (pkt 38 wytycznych z 2007 r.)

- (75) Punkt 38 wytycznych z 2007 r. ma następujące brzmienie:

— „Istotne jest zagwarantowanie, aby pomoc regionalna stanowiła zachętę do podejmowania inwestycji, które w przeciwnym razie nie zostałyby zrealizowane w regionach objętych pomocą. Zatem pomoc może zostać udzielona w ramach programów pomocy wyłącznie wtedy, gdy beneficjent przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu złożył wniosek o przyznanie pomocy, a organ odpowiedzialny za zarządzanie programem potwierdził następnie na piśmie, że projekt, z zastrzeżeniem szczegółowej weryfikacji wniosku, zasadniczo kwalifikuje się do pomocy, ponieważ spełnia kryteria określone w programie. Wszystkie programy pomocy muszą zawierać wyraźne odniesienie do obydwu powyższych warunków. W przypadku pomocy *ad hoc* właściwy organ, przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu, musi wydać list intencyjny w sprawie przyznania pomocy uzależniający je od zatwierdzenia pomocy przez Komisję. Jeśli prace rozpoczną się, zanim warunki określone w niniejszym ustępie zostaną spełnione, projekt w całości nie będzie kwalifikował się do pomocy”.

⁽²⁴⁾ Decyzja w sprawie pomocy państwa N 357/08, opublikowana w Dz.U. C 95 z 24.4.2009, s. 20.

— Przepis 39 ma następujące brzmienie: „W przypadku pomocy podlegającej obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia i zatwierdzenia przez Komisję, potwierdzenie faktu kwalifikowania się do pomocy musi zostać uzależnione od decyzji Komisji zatwierdzającej pomoc”.

— Przepis 40 ma następujące brzmienie: „Rozpoczęcie prac» oznacza podjęcie prac budowlanych lub pierwszego zobowiązania firmy do zamówienia urządzeń, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności”.

— Przepis 41 ma następujące brzmienie: „Jedynym wyjątkiem od powyższej zasady jest przypadek zatwierdzonych programów pomocy podatkowej, w ramach których zwolnienia z podatków lub ich obniżki są przyznawane na wydatki kwalifikowane automatycznie, w sposób pozbawiony uznaniowości ze strony odpowiednich organów”.

(76) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem:

„... Komisja może uznać środek pomocy za zgodny z art. 87 ust. 3 WE jedynie w przypadku gdy może stwierdzić, że pomoc ta przyczynia się do osiągnięcia jednego z wymienionych celów oraz że przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy nie może osiągnąć tego celu, bazując na własnych zasobach w normalnych warunkach rynkowych. Innymi słowy, aby pomoc mogła być objęta jednym z odstępstw zawartych w art. 87 ust. 3 WE, nie tylko musi spełniać jeden z celów określonych w art. 87 ust. 3 lit. a), b), c) lub d) WE, ale musi być również konieczna do osiągnięcia tych celów (Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-187/99 *Agrana Zucker und Stärke przeciwko Komisji* [2001] Rec. II-1587, pkt 74).

Pomoc, która poprawia sytuację finansową przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pomocy, ale nie jest konieczna do osiągnięcia celów określonych w art. 87 ust. 3 WE, nie może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem (Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-390/06 *Nuova Agricast* [2008] Zb.Orz. I-2577, pkt 68; w tym samym tonie Trybunał Sprawiedliwości w sprawie 310/85 *Deufil przeciwko Komisji* [1987] Rec. 901, pkt 18 oraz sprawie C-400/92 *Niemcy przeciwko Komisji* [1994] Rec. I-4701, pkt 12, 20 i 21)”⁽²⁵⁾.

Sąd Pierwszej Instancji przyjął takie samo podejście w sprawie⁽²⁶⁾ dotyczącej środka pomocy *ad hoc* na podstawie poprzednich wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽²⁷⁾, wyjaśniając, że przepisy doty-

czące efektu zachęty mają również zastosowanie do środków *ad hoc*. Potwierdził, że Komisja mogła oprzeć swoją ocenę efektu zachęty na okolicznościach natury chronologicznej⁽²⁸⁾.

(77) Praktyka Komisji utrwalona w wydawanych przez nią decyzjach w odniesieniu do środków pomocy *ad hoc* zatwierdzanych na mocy wytycznych z 2007 r. jest taka, że w celu uznania za dowód efektu zachęty w rozumieniu pkt 38 wytycznych z 2007 r. pisemne potwierdzenie przedstawione przez odpowiedzialny organ powinno określać co najmniej projekt inwestycyjny będący przedmiotem wsparcia, kwotę kosztów kwalifikowalnych, kwotę pomocy i powinno obejmować klauzulę warunkowości⁽²⁹⁾.

(78) Władze włoskie i beneficjent pomocy przedstawili szereg dokumentów, które w ich opinii stanowią pisemne potwierdzenie w rozumieniu pkt 38 wytycznych z 2007 r. Komisja przeanalizuje każdy z tych dokumentów w celu sprawdzenia, czy spełniają one warunki określone w pkt 38 wytycznych z 2007 r. Przed uczynieniem tego Komisja musi ustalić datę rozpoczęcia realizacji projektu.

5.4.1.1. Data rozpoczęcia realizacji projektu

(79) Władze włoskie stwierdziły, że realizacja projektu rozpoczęła się w lipcu 2007 r. Jednakże Komisja podkreśla, że zakup zamkniętej elektrowni ciepłej zainicjowano dnia 9 lutego 2006 r., przeniesieniem na Fri-El Acerra oddziału przedsiębiorstwa NGP związanego z elektrownią. Jako że nabycie aktywów bezpośrednio związanych z zakładem (w tym przypadku zamkniętą elektrownią) uznaje się za inwestycję początkową, datą rozpoczęcia realizacji projektu jest data zakupu zamkniętej elektrowni ciepłej. Komisja uważa zatem, że datą rozpoczęcia realizacji projektu jest dzień 9 lutego 2006 r. Jednakże Komisja zauważa, że jej ustalenia w odniesieniu do efektu zachęty pozostałyby takie same, gdyby przyjąć stanowisko, że właściwą datą jest dzień 4 sierpnia 2006 r., gdy przedsiębiorstwo Fri-El Acerra złożyło zamówienie na nową elektrownię w Wärsilä, lub nawet termin 23-30 lipca 2007 r., gdy Fri-El Acerra rozpoczęło prace nad budową nowej elektrowni na biopaliwo.

⁽²⁸⁾ *Kronoply przeciwko Komisji*, pkt 80.

⁽²⁹⁾ Warunki te zostały spełnione, na przykład, w liście intencyjnym (w formie pisemnego dokumentu podpisanego przez beneficjenta pomocy i region Piemont) w innym, niedawnym przypadku włoskiej pomocy regionalnej *ad hoc*, sprawa N 381/2008 *Pirelli Industrie Pneumatici Srl* (Dz.U. C 284 z 25.11.2009) oraz w odniesieniu do długiej listy przypadków polskiej pomocy regionalnej *ad hoc*: N 468/2009 *Roche Polska Sp z oo* (Dz.U. C 53 z 5.3.2010); N 448/2009 *Crisil Irevna Poland Sp z oo* (Dz.U. C 147 z 5.6.2010); N 447/2009 *TietoEnator Sp z oo* (Dz.U. C 25 z 2.2.2010); N 338/2009 *Unicredit Processes & Administration SA* (Dz.U. C 93 z 13.4.2010); N 293/2009 *Samsung Electronics Polska Sp z oo* (Dz.U. C 94 z 14.4.2010); N 433/2008 *UPS Polska Sp z oo* (Dz.U. C 1 z 5.1.2010); oraz N 67/2008 *Google Poland Sp z oo* (Dz.U. C 217 z 26.8.2008).

⁽²⁵⁾ Nieoficjalne tłumaczenie Komisji. Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-396/08 *Freistaat Sachsen przeciwko Komisji*, dnia 8 lipca 2010 r., nieopublikowane jeszcze w Zb.Orz., pkt 46 i 47.

⁽²⁶⁾ Sprawa T-162/06 *Kronoply przeciwko Komisji* [2009] Zb.Orz. II-1, pkt 80 i 81.

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, s. 9.

5.4.1.2. Porozumienie programowe z dnia 15 lipca 2005 r.

- (80) Komisja uważa, że dokumentu tego, który opisano w pkt 23 i 24, nie można uznać za pisemne potwierdzenie w rozumieniu art. 38 wytycznych z 2007 r., jako że dotyczy on głównie planu ratowania i restrukturyzacji NGP⁽³⁰⁾. W dokumencie jest rzeczywiście mowa o budowie nowej elektrowni, ale w odniesieniu do innego przedsiębiorstwa (Edison) i innego projektu (nowa elektrownia ciepła o mocy 400 MW); nie wymienia się w nim też żadnego planu przyznania na ten projekt pomocy. Porozumienie programowe z dnia 15 lipca 2005 r. wskazuje jedynie, że NGP, Edison i władze włoskie mają zawrzeć kolejne porozumienie w terminie 60 dni, co w rzeczywistości nie miało miejsca. Jak wyjaśniono w pkt 24, Edison jest spółką całkowicie niepowiązaną ze spółką Fri-El Acerra.
- (81) Władze włoskie dowodzą, że wytyczne z 2007 r. nie określają dokładnej formy wymaganego pisemnego potwierdzenia; Komisja uważa, że argument ten nie uzasadnia poglądu, że wymogi przewidziane w pkt 38 wytycznych z 2007 r. są spełniane przez jakikolwiek dokument zawierający mało precyzyjne odniesienie do ewentualnego projektu objętego pomocą. W porozumieniu programowym z dnia 15 lipca 2005 r. nie wymienia się projektu inwestycyjnego, który ma być objęty wsparciem (elektrowni na biopaliwo), ani kwoty kosztów kwalifikowalnych ani kwoty pomocy. Nie wymienia się w nim nawet, że planowana jest jakakolwiek pomoc na przekształcenie zamkniętej elektrowni. Wymogi dotyczące dowodu potwierdzającego efekt zachęty określone w pkt 38 wytycznych z 2007 r. wyraźnie wymieniają projekt inwestycyjny; pomoc; beneficjenta pomocy; oraz potrzebę zatwierdzenia przez Komisję. Dokument stwierdzający efekt zachęty musi zawierać wszystkie te informacje.
- (82) Komisja nie może również zaakceptować argumentu władz włoskich, że porozumienie programowe z dnia 15 lipca 2005 r. stworzyło uzasadnione oczekiwanie, że dotacje będą dostępne na jakikolwiek projekt związany z produkcją energii elektrycznej w strefie przemysłowej Acerra: w porozumieniu programowym nie stwierdza się, że na ten cel ma być przyznana pomoc.
- (83) Komisja konkluduje, że porozumienie programowe z dnia 15 lipca 2005 r. nie spełnia wymogów określonych w pkt 38 wytycznych z 2007 r.

5.4.1.3. Protokół z dnia 6 kwietnia 2006 r. do porozumienia programowego

- (84) Region Kampania i NGP zmieniły porozumienie programowe dnia 6 kwietnia 2006 r. (zob. pkt 36 powyżej).

Protokół zawiera odniesienie do planu alternatywnego dotyczącego elektrowni, wedle którego miałyby ona zostać przekształcona w elektrownię na biopaliwo; plan przewiduje pomoc na ten projekt w ramach programu objętego wyłączeniami grupowymi, mianowicie w ramach środka 1.12 w programie operacyjnym dla regionu Kampania⁽³¹⁾.

- (85) Jednakże program ten nie mógłby sfinansować całej pomocy planowanej na projekt Fri-El Acerra, ponieważ nie obejmował on projektów, w przypadku których kwota pomocy była znaczna, tj. projektów o kosztach kwalifikowalnych powyżej 25 milionów EUR i intensywności pomocy powyżej 17,5 % EDB, ani projektów, w przypadku których całkowita kwota pomocy przekraczała 15 milionów EUR. W programie objętym wyłączeniem w kosztach kwalifikowalnych nie uwzględniało się też nabycia używanych maszyn i urządzeń⁽³²⁾.
- (86) Nawet gdyby Komisja miała uznać, że protokół z dnia 6 kwietnia 2006 r. stanowi pismo przyznające pomoc (a nie stanowi), pismo to nie spełniałoby wymogów pkt 38 wytycznych z 2007 r. Po pierwsze protokół przyjęto po rozpoczęciu prac (w dniu 9 lutego 2006 r.). Po drugie protokół, podobnie jak porozumienie programowe w pierwotnej wersji, nie zawiera wszystkich informacji, które muszą się znajdować w liście intencyjnym: w szczególności nie wskazuje kwoty kosztów kwalifikowalnych ani kwoty pomocy, która ma być przyznana, ani nie zawiera klauzuli warunkowości. Po trzecie pismo to wyraźnie odnosi się do programu regionalnego, który wygasł dnia 31 grudnia 2006 r.⁽³³⁾ Komisja zdecydowała już, że efekt zachęty nie może być przeniesiony z jednego programu pomocy na inny, ponieważ każdy program jest niezależny i ma własne warunki kwalifikowalności⁽³⁴⁾; ma to tym bardziej zastosowanie,

⁽³¹⁾ Środek ujęty w programie dla MŚP XS 67/05, opublikowanym w Dz.U. C 19 z 26.1.2006, s. 4. Program ten, wyłączony na mocy rozporządzenia nr 70/2001 (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 33), wygasł dnia 31 grudnia 2006 r.

⁽³²⁾ Uchwała organu wykonawczego regionu Kampania (*Deliberazione della Giunta Regionale della Regione Campania*) nr 168 z dnia 15 lutego 2005 r., opublikowana w dzienniku urzędowym regionu (BURC), nr 20 z dnia 11 kwietnia 2005 r.

⁽³³⁾ Objęty wyłączeniem program dla MŚP XS 67/05, o którym mowa powyżej.

⁽³⁴⁾ Zgodnie z decyzją C(2008) 2997 wersja ostateczna z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy (C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003)) – nadużycie w stosowaniu programu pomocy N 272/98, akt regionalny nr 9 z 1998, w którym to przypadku Komisja przyjęła negatywną decyzję i nakazała odzyskanie pomocy. Stanowisko takie podtrzymał Sąd Pierwszej Instancji: „Ogólną zasadą przewidzianą w art. 87 ust. 1 WE jest, że zakazuje się pomocy państwa. Zgodnie z orzecznictwem wyjątki od tej zasady należy interpretować ściśle ... Oznacza to, że decyzja o niezgłaszaniu zastrzeżeń wobec programu pomocy dotyczy jedynie przyznawania pomocy w ramach tego programu: do właściwych władz krajowych należy przyznawanie pomocy przed wygaśnięciem tej decyzji” (nieoficjalne tłumaczenie Komisji; wspólne sprawy T-362/05 i T-363/05 *Nuova Agricast przeciwko Komisji* [2008] Zb.Orz. II-297*, pkt 80). Dlatego fakt, że przedsiębiorstwo spełnia warunki kwalifikowalności jednego programu pomocy nie uprawnia go do uzyskania pomocy w ramach innego programu pomocy lub środka pomocy.

⁽³⁰⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 14/07 (ex NN 15/07) udzielonej przez Włochy na rzecz NGP/SIMPE, przywoływana powyżej.

w przypadku gdy władze krajowe wskazały perspektywę udzielenia pomocy w ramach szczegółowego programu, który w rzeczywistości nie dopuszczał przyznawania pomocy w kwocie, o jaką chodzi w analizowanym tutaj przypadku, ani na projekt takiej wielkości.

(87) Komisja stwierdza, że protokół z dnia 6 kwietnia 2006 r. do porozumienia programowego z dnia 15 lipca 2005 r. nie spełnia wymogów pkt 38 wytycznych z 2007 r. i że w każdym razie jest datowany po rozpoczęciu realizacji projektu.

(88) W trakcie roku 2006, przed wygaśnięciem istniejących programów pomocy, przedsiębiorstwo Fri-El Acerra dwukrotnie wystąpiło o pomoc państwa: dnia 7 czerwca 2006 r. wnioskowało o 30 000 000 EUR w ramach środka 1.12 ujętego w programie operacyjnym dla regionu Kampania 2000-2006, natomiast dnia 18 grudnia 2006 r. wnioskowało o 43 396 000 EUR w ramach krajowego programu N 488/1992, który zmieniono i zatwierdzono jako środek pomocy państwa N 715/99⁽³⁵⁾. Komisja nie wie, czy władze włoskie odniosły się pozytywnie do tych wniosków. Jednakże przedsiębiorstwo Fri-El Acerra rozpoczęło już prace poprzez przejście w lutym 2006 r. aktywów od NGP, a dnia 4 sierpnia 2006 r. złożyło zamówienie na nową elektrownię w firmie Wärtsilä. Wreszcie Fri-El Acerra rozpoczęło prace budowlane w dniach 23–30 lipca 2007 r. Wniosków tych zatem nie można uznać za list intencyjny w rozumieniu pkt 38 wytycznych z 2007 r. i nie dowodzą one, że pomoc ma rzeczywisty efekt zachęty.

5.4.1.4. Zezwolenie regionu Kampania z dnia 9 października 2006 r.

(89) Kolejny dokument z 2006 r. przywoływany przez władze włoskie w nadesłanych uwagach, mianowicie zezwolenie przyznane przez region Kampania dnia 9 października 2006 r.⁽³⁶⁾, dotyczy administracyjnych zezwoleń na techniczne przekształcenie istniejącej elektrowni, a nie pomocy, która ma być przyznana na ten cel przez władze regionalne. Dlatego dokumentu tego nie można uznać za list intencyjny w rozumieniu pkt 38 wytycznych z 2007 r.; ponadto zezwolenie jest datowane po dacie rozpoczęcia realizacji projektu.

5.4.1.5. Decyzja regionu Kampania z dnia 26 października 2007 r.

(90) Komisja jest zdania, że uchwała organu wykonawczego regionu Kampania z dnia 26 października 2007 r., o której mowa w pkt 25, 26, 29 i 68 powyżej (*Deliberazione della Giunta Regionale della Regione Campania* No 1857), jest pierwszym dokumentem wydanym przez władze włoskie zobowiązującym je prawnie do udzielenia Fri-El Acerra pomocy i spełnia wymogi określone w pkt

38 wytycznych z 2007 r. Ten dokument jasno określa projekt inwestycyjny (elektrownia zasilana biopaliwem) oraz kwotę pomocy (maksymalnie 19,5 miliona EUR) oraz jest uwarunkowany zgłoszeniem i zatwierdzeniem przez Komisję.

(91) Komisja uważa, iż jako że prace nad projektem rozpoczęły się w lutym 2006 r., ponad półtora roku przed datą wspomnianego dokumentu, zgłoszony projekt nie spełnia wymogów dotyczących efektu zachęty określonych w pkt 38 wytycznych z 2007 r.⁽³⁷⁾ Projekt zgłoszono dopiero dnia 16 lipca 2008 r. Decyzji regionu podjętej w październiku 2007 r., zawierającej warunkowe zobowiązanie do przyznania pomocy, nie można uznać za czynnik decydujący, który zachęcił Fri-El Acerra do realizacji projektu inwestycyjnego, który w rzeczywistości rozpoczął się od zakupu elektrowni w lutym 2006 r. Decyzji regionu podjętej w październiku 2007 r. nie można uznać za wystarczającą do wykazania efektu zachęty pomocy, nawet jeżeli za datę rozpoczęcia projektu przyjmie się datę pierwszych prac budowlanych wykonanych przez Fri-El Acerra, w lipcu 2007 r., jako że prace te również poprzedziły tę decyzję.

5.4.1.6. Protokół z posiedzenia, które odbyło się dnia 6 października 2005 r., komitetu nadzorującego realizację porozumienia programowego z dnia 15 lipca 2005 r.

(92) Jako dowód efektu zachęty w odniesieniu do projektu inwestycyjnego Fri-El Acerra, władze włoskie wskazują także protokół z posiedzenia, które odbyło się dnia 6 października 2005 r., komitetu nadzorującego realizację porozumienia programowego z dnia 15 lipca 2005 r. Na tym posiedzeniu, zgodnie z protokołem, przedstawiciel NGP po raz pierwszy wymienił Fri-El Group jako potencjalnego inwestora, który zgłosił zainteresowanie przejęciem zamkniętej elektrowni. Stwierdzono, że zainteresowanie Fri-El Group było umotywowane dostępnością pomocy regionalnej dla przemysłu, która mogłaby zmniejszyć koszty finansowe zakładu, który w owym czasie nie był zbyt konkurencyjny.

(93) Komisja uważa, że obecność tego stwierdzenia w protokole nie wskazuje na konkretny i wiążący zamiar ze strony władz włoskich przyznania pomocy na projekt inwestycyjny, uwarunkowany jedynie zatwierdzeniem pomocy przez Komisję. Stwierdzenie pochodzi od przedstawiciela NGP, przedsiębiorstwa borykającego się z trudnościami, które szukało nabywcy dla swojej zamkniętej elektrowni. Protokół nie zawiera żadnego oświadczenia ze strony władz włoskich potwierdzającego, że oczekiwania Fri-El Group dotyczące regionalnej pomocy inwestycyjnej zostaną spełnione.

⁽³⁵⁾ Decyzja Komisji D/105754 z dnia 2 sierpnia 2000 r.

⁽³⁶⁾ *Decreto Dirigenziale* nr 416, opublikowane w BURC nr 62 z 26.11.2007.

⁽³⁷⁾ Wytyczne z 2007 r. opublikowano w *Dzienniku Urzędowym* dnia 4 marca 2006 r., ale państwa członkowskie zostały poinformowane o nich wcześniej. Komunikat prasowy IP/05/1653 („Pomoc państwa: Komisja przyjmuje nowe wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2007–2013”) pochodzi z dnia 21 grudnia 2005 r.

- (94) Komisja podkreśla, że list intencyjny jednoznacznie musi być dokumentem pisemnym sporządzonym przez organ właściwy do przyznawania pomocy, a nie przedstawiciela przedsiębiorstwa niebędącego beneficjentem pomocy, które jest zainteresowane sprzedażą danego majątku (elektrowni ciepłej). Ponadto protokół ten nie spełnia minimalnych wymogów określonych w pkt 38 wytycznych z 2007 r. dotyczących zawartości listu intencyjnego.

5.4.1.7. Wewnętrzne dokumenty przedsiębiorstwa

- (95) W odniesieniu do pozostałych dokumentów przedstawionych przez władze włoskie (zob. pkt 54), Komisja uważa, że w świetle jasnego sformułowania w ostatnim zdaniu pkt 38 wytycznych z 2007 r. oraz faktu, iż list intencyjny musi pochodzić od organu właściwego do przyznawania pomocy, wewnętrznych dokumentów przedsiębiorstwa nie można uznać za równorzędne z listem intencyjnym wykazującym, że władze zamierzały przyznać pomoc na regionalny projekt inwestycyjny.
- (96) W każdym razie, dokumenty te raczej *de facto* potwierdzają, że decyzję inwestycyjną podjęto bez konkretnego i wiążącego zobowiązania ze strony władz włoskich do przyznania pomocy. W szczególności wewnętrzne sprawozdanie z dnia 26 stycznia 2006 r. ocenia finansową wykonalność projektu z uwzględnieniem pomocy regionalnej i bez niej. Pokazuje ono, że rozważano obie hipotezy. W sprawozdaniu stwierdza się, że gdyby przedsiębiorstwo Fri-El Acerra nie otrzymało regionalnej pomocy inwestycyjnej, projekt byłby mniej rentowny i bardziej ryzykowny. Jednakże jedynie w kilka tygodni później, dnia 9 lutego 2006 r., Fri-El Acerra uruchomiło inwestycję poprzez nabycie zamkniętej elektrowni NGP. Ani władze włoskie ani beneficjent pomocy nie wykazali, że w okresie od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 9 lutego 2006 r. miało miejsce jakiegokolwiek zdarzenie, które mogłoby wskazywać na zamiar władz włoskich udzielenia pomocy lub go potwierdzać.

5.4.1.8. Wniosek: brak efektu zachęty

- (97) Dlatego też Komisja uważa, że zgłoszony projekt nie spełnia warunków dotyczących efektu zachęty pomocy *ad hoc* określonych w pkt 38 wytycznych z 2007 r., który przewiduje, że efekt zachęty musi być pokazany, zanim rozpoczną się prace nad projektem, w formie listu intencyjnego właściwych organów stwierdzającym, że projekt inwestycyjny w zasadzie kwalifikuje się do pomocy, z zastrzeżeniem zatwierdzenia jej przez Komisję.

5.4.2. Wkład w realizację spójnej strategii rozwoju regionalnego (pkt 10 wytycznych z 2007 r.)

- (98) Komisja powtarza, że po pierwsze pomoc regionalna *ad hoc* może być uznana, na mocy pkt 10 wytycznych z 2007 r., za dopuszczalną jedynie w drodze wyjątku. Dlatego to państwo członkowskie ma wykazać, że regionalna pomoc *ad hoc* przyczynia się do rozwoju regionalnego poprzez pozytywny wpływ na takie kwestie, jak

tworzenie miejsc pracy (liczba miejsc stworzona bezpośrednio lub pośrednio w wyniku inwestycji), transfer szkoleń i wiedzy oraz efekty zewnętrzne i efekt mnożnikowy skutkujące kolejnymi inwestycjami pokrewnych usługodawców i producentów, przy jednoczesnym ograniczaniu zakłóceń konkurencji.

- (99) Komisja bierze pod uwagę fakt, że bezpośrednie stworzenie (lub utrzymanie) 25 miejsc pracy oraz pośrednie stworzenie 10 miejsc pracy stanowi wkład w rozwój regionalny. Jednakże Komisja uważa, że liczba stworzonych miejsc pracy jest ewidentnie nieproporcjonalna do kwoty, która ma być przyznana jako pomoc, tj. kwoty 19,5 miliona EUR, co oznacza, że pomoc *ad hoc* w przeliczeniu na jedno bezpośrednio stworzone miejsce pracy wynosi 780 000 EUR; ta dysproporcja jest szczególnie uderzająca wobec porównania z wieloma środkami pomocy regionalnej *ad hoc*, które Komisja zatwierdziła w ostatnich latach, w przypadku których średnia wartość pomocy w przeliczeniu na jedno utrzymane lub stworzone miejsce pracy wynosiła poniżej 70 000 EUR⁽³⁸⁾. Wniosek ten pozostaje prawdziwy, nawet gdy uwzględni się fakt, że koszty stworzenia lub utrzymania miejsc pracy mogą się różnić w różnych państwach członkowskich.
- (100) Po drugie Komisja uważa, że formalne warunki określone w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej w różnych programowych i planistycznych dokumentach dotyczących rozwoju regionalnego⁽³⁹⁾, w szczególności cel przewidujący, że do 2013 r. z biomasy będzie produkowana energia elektryczna o mocy 200 MW, określony w regionalnym planie energii ekologicznej z 2008 r., nie stanowią merytorycznego i istotnego uzasadnienia przedmiotowej pomocy regionalnej *ad hoc*. Wkład elektrowni Fri-El Acerra, o mocy 74,8 MW oraz produkcji 600 GWh rocznie, jest marginalny w porównaniu z

⁽³⁸⁾ Zob. na przykład następujące przypadki pomocy państwa: w przypadku Włoch: N 381/2008, już przywoływana; w przypadku Polski: N 468/2009, już przywoływana; N 447/2009, już przywoływana; N 649/2008 SWS Business Process Outsourcing Poland Sp z oo (Dz.U. C 122 z 29.5.2009); N 522/2008 Franklin Templeton Investments Poland Sp z oo (Dz.U. C 186 z 8.8.2009); N 406/2008 Robert Bosch Sp z oo (Dz.U. C 122 z 29.5.2009); N 360/2008 State Street Services (Poland) Limited Sp z oo (Dz.U. C 328 z 31.12.2008); N 67/2008, już przywoływana; C 46/2008 Dell Poland (Dz.U. L 22 z 2.2.2010); N 299/2007 Sharp Manufacturing Poland Sp z oo (Dz.U. C 20 z 27.1.2009); NN 4/2007 Delitissue Sp z oo (Dz.U. C 107 z 11.5.2007); N 904/2006 Funai Electric (Polska) Sp z oo (Dz.U. C 41 z 15.2.2008); N 828/2006 Bridgestone Stargard Sp z oo (Dz.U. C 278 z 21.11.2007); N 535/2006 Shell Polska Sp z oo (Dz.U. C 200 z 28.8.2007); N 256/2006 LG Electronics Wrocław Sp z oo (Dz.U. C 276 z 17.11.2007); N 251/2006 LG Innotek Poland Sp z oo (Dz.U. C 270 z 13.11.2007); N 247/2006 Lucky SMT Sp z oo (Dz.U. C 282 z 24.11.2007); oraz N 630/2005 MAN Trucks Sp z oo (Dz.U. C 126 z 30.5.2006); w przypadku Rumunii: N 767/2007 Ford Craiova (Dz.U. C 238 z 17.9.2008); w przypadku Łotwy: N 730/2007 SIA Ekobriketes Karsava (Dz.U. C 210 z 19.8.2008); oraz N 729/2007 SIA Eko Osta Riga (Dz.U. C 80 z 3.4.2009); w przypadku Słowacji: N 847/2006 Samsung Electronics Co. Ltd (Dz.U. C 195 z 19.8.2009); N 857/2006 Kia Motors Slovakia (Dz.U. C 214 z 13.9.2007); oraz N 651/2005 INA Kysuce as (Dz.U. C 205 z 5.9.2007); oraz w przypadku Republiki Czeskiej: N 661/2006 Hyundai Motor Manufacturing Czech sro (Dz.U. C 262 z 1.11.2007).

⁽³⁹⁾ Roczne uaktualnienie planu działania na rzecz rozwoju regionalnego (PASER) zgodnie z art. 27 ust. 1 aktu regionalnego nr 1 z dnia 19 stycznia 2007 r., zatwierdzone przez organ wykonawczy regionu Kampania dnia 30 maja 2008 r., oraz regionalny plan energii ekologicznej (PEAR) z 2008 r.

ogólnym regionalnym deficytem energetycznym wynoszącym 15 000 GWh rocznie. Komisja uważa, że istnienie funkcjonującego rynku energii powoduje, że ta konkretna inwestycja nie jest konieczna. Komisja zgadza się, że projekt inwestycyjny może pomóc w osiągnięciu innych formalnych celów określonych w różnych regionalnych dokumentach programowych, jednak uważa, że jego wkład pod względem energii wytworzonej z odnawialnych źródeł raczej nie jest wystarczającym uzasadnieniem regionalnej pomocy *ad hoc* dla pojedynczego przedsiębiorstwa.

(101) Na etapie zgłoszenia władze włoskie wielokrotnie dowodziły, że elektrownia będzie produkować energię dla strefy przemysłowej Acerra, zabezpieczając przedsiębiorstwa, które miały tam zostać utworzone, przed ryzykiem awarii zasilania. Na etapie formalnego postępowania wyjaśniającego porzucono ten argument, jako że Włochy potwierdziły, że Fri-El Acerra musi sprzedawać swoją produkcję na rynku energii poprzez podłączenie do sieci krajowej⁽⁴⁰⁾. Tym samym wyeliminowano jeden z głównych argumentów podnoszonych na etapie zgłoszenia, ponieważ energia produkowana przez Fri-El Acerra ma być sprzedawana na krajowym rynku energii, a nowa elektrownia na biopaliwo jest bezpośrednio podłączona do sieci krajowej.

(102) W świetle informacji przekazanych przez władze włoskie w czasie formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja odnotowuje argument, że zaniechanie inwestycji Fri-El Acerra może mieć negatywny wpływ na rozwój strefy przemysłowej Acerra, ponieważ byłoby ono kolejnym negatywnym sygnałem dla potencjalnych inwestorów na tym obszarze, który już został boleśnie dotknięty trudnościami o charakterze społecznym i gospodarczym. Inne przedsiębiorstwa, które zgłosiły zainteresowanie uruchomieniem działalności w tym miejscu, mogłyby się wycofać, co mogłoby mieć z kolei dalsze negatywne skutki dla podupadłego, będącego już w kryzysie obszaru przemysłowego. Jednakże należy podkreślić, że jeżeli środek pomocy nie ma żadnego efektu zachęty *ex ante*, fakt, że Komisja uzna go za niezgodny, nie może powstrzymać innych inwestorów od zlokalizowania działalności na danym obszarze przemysłowym ani pozbawić inne środki pomocy ich własnych efektów zachęty.

(103) Wreszcie Komisja zauważa, że władze włoskie nie przedstawiły szczegółowych danych pokazujących, że inwestycja spowoduje transfer szkoleń lub wiedzy, efekty zewnętrzne lub efekt mnożnikowy podobny do efektów

wykazanych w większości przypadków pomocy regionalnej *ad hoc* zatwierdzonych przez Komisję w ostatnich latach⁽⁴¹⁾.

(104) Mając na względzie wyżej opisane powody, praktykę stosowaną w przeszłości oraz wszelkie ewentualne istotne czynniki (liczba miejsc pracy stworzonych bezpośrednio lub pośrednio w skutek projektu jest ograniczona; wkład w osiągnięcie celów polityki rozwoju regionalnego jest nieistotny; nie wystąpiłoby żadne bezpośrednie zasilanie strefy przemysłowej w energię; nie wystąpiłyby żadne efekty zewnętrzne; i przede wszystkim kwota pomocy w przeliczeniu na jedno stworzone lub utrzymane miejsce pracy jest ewidentnie nadmierna), Komisja stwierdza, że inwestycja nie przyczynia się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego, czego wymaga pkt 10 wytycznych z 2007 r.

5.4.3. Koszty kwalifikowalne (pkt 34–36 i 50–56 wytycznych z 2007 r.)

(105) Pomimo przesłanek ekonomicznych przedstawionych przez władze włoskie, przeniesienie aktywów (elektrowni) z NGP na Fri-El Acerra nie odbyło się całkowicie zgodnie z przepisami. Nabywca, przedsiębiorstwo Fri-El Acerra, potwierdza, że w chwili przeniesienia było ono w 90,5 % pod kontrolą NGP.

(106) Wydaje się jednak, że tymczasowy udział NGP w przedsiębiorstwie Fri-El Acerra jest związany z wybraną metodą przeniesienia istniejącej elektrowni między dwiema formalnie niezależnymi stronami, w ramach którego oddział jednego przedsiębiorstwa przeniesiono na drugie jako aport w kapitale. Oddział przedsiębiorstwa NGP stał się wkładem w spółce typu *joint venture*, a akcje zostały następnie sprzedane Fri-El Group; gdy transakcję zakończono, te dwa przedsiębiorstwa były znów niezależne. Spełniony został wymóg, że cenę zamkniętej elektrowni ciepłej wyznacza niezależny rzeczoznawca, zgodnie z zasadami i celem określonymi w pkt 35 wytycznych z 2007 r.

(107) Komisja stwierdza, że formalnie przeniesienie zamkniętej elektrowni ciepłej nie było w pełni zgodne z pkt 35 wytycznych z 2007 r., na mocy których zakład musi być „nabyty przez niezależnego inwestora”, ale że w każdym razie poszanowano istotę tego punktu. Cena zapłacona przez Fri-El Acerra za zamkniętą elektrownię stanowiła wartość oszacowaną przez niezależnego eksperta i wkrótce po zakończeniu przeniesienia aktywów nabywca stał się niezależny od sprzedawcy, NGP.

⁽⁴⁰⁾ Potwierdza to obecność Fri-El Acerra na liście operatorów energetycznych opublikowanej przez organizację administrującą rynkami energii, Gestore del Mercato dell'Energia, na stronie internetowej <http://www.mercatoelettrico.org>

⁽⁴¹⁾ Zob. przypis 38.

- (108) W odniesieniu do pozostałych używanych aktywów ujętych w kosztach kwalifikowalnych, Komisja przyjmuje rozumowanie przedstawione przez władze włoskie i przez Fri-El Acerra, że nawet jeżeli nie było żadnej formalnej wyceny *ex ante* dokonanej przez niezależnego eksperta, przeniesienie używanych zbiorników na paliwo odbyło się pomiędzy dwiema niezależnymi stronami w warunkach pełnej konkurencji. Cena zapłacona za te aktywa odpowiada cenie rynkowej, co potwierdza nowy dokument sporządzony przez tego samego niezależnego eksperta, który wcześniej oszacował wartość zamkniętej elektrowni.
- (109) W rezultacie, nabycie tych aktywów bezpośrednio związanych z zakładem, tj. zamkniętej elektrowni ciepłej i używanych zbiorników na paliwo, można uznać za inwestycję początkową w rozumieniu pkt 35 wytycznych z 2007 r.

5.4.4. Zgodność z wytycznymi z 2007 r.

- (110) Wobec powyższego, Komisja konkluduje, że mimo iż niektóre wymogi dotyczące regionalnej pomocy inwestycyjnej określone w wytycznych z 2007 r. zostały spełnione, obowiązki dotyczące pomocy regionalnej *ad hoc* na projekt inwestycyjny w odniesieniu do efektu zachęty i wkładu w rozwój regionalny nie zostały spełnione. Komisja stwierdza, że przedmiotowego środka nie można uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE oraz wytycznych z 2007 r.

5.5. Zgodność z wytycznymi środowiskowymi z 2008 r.

- (111) Ani na etapie wstępnej oceny ani na etapie formalnego postępowania wyjaśniającego władze włoskie nie odpowiedziały na spostrzeżenie Komisji, że wytyczne środowiskowe z 2008 r. wydają się bardziej właściwe dla oceny tego rodzaju środków, których cele związane są z energią i środowiskiem naturalnym, a inwestycja obejmuje elektrownię na biopaliwo.
- (112) Sekcja 1.3.4 wytycznych środowiskowych z 2008 r. wymaga, aby środek miał efekt zachęty. W pkt 27 przewiduje się zatem, że „należy sprawdzić, czy danej inwestycji nie dokonano by nawet bez pomocy państwa”.
- (113) W przedmiotowej sprawie, jak wyjaśniono w sekcji 5.4.1 powyżej, inwestycję podjęto, zanim organ właściwy do przyznawania pomocy wyraził jakiegokolwiek określony zamiar faktycznego przyznania pomocy. W konsekwencji zgłoszona pomoc nie może mieć żadnego efektu zachęty, i choćby z tego jedynie względu nie spełnia wymogów określonych w wytycznych środowiskowych z 2008 r.

- (114) Ponadto Komisja zauważa, że pomimo wyraźnego wezwania w tym względzie, Włochy nie przedstawiły informacji koniecznych do wykazania, że środek spełnia warunki dotyczące pomocy inwestycyjnej na odnawialne źródła energii określone w wytycznych środowiskowych z 2008 r. (pkt 102-106).

- (115) To państwa członkowskie muszą wykazać, że środek pomocy jest zgodny ⁽⁴²⁾. Jako że Włochy nie przedstawiły informacji dotyczących tej kwestii, Komisja nie posiada wystarczających danych, aby wyciągnąć wnioski dotyczące zgodności z innymi kryteriami wytycznych środowiskowych z 2008 r.

- (116) Komisja stwierdza, że środka pomocy nie można uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE ani z wytycznymi środowiskowymi z 2008 r. ani z żadnymi innymi klauzulami wyłączającymi zawartymi w TFUE. Dlatego też środek powinien być zakazany.

6. WNIOSKI

- (117) W decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja wyjaśniła, dlaczego ma wątpliwości, czy analizowany środek może kwalifikować się do wyłączenia na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE; powody są streszczone w sekcji 3 niniejszej decyzji. Wątpliwości te nie zostały całkowicie rozwiane przez informacje i argumenty zawarte w uwagach przekazanych przez władze włoskie i beneficjenta pomocy.

- (118) Komisja stwierdza, że zgłoszona pomoc regionalna *ad hoc*, która ma być przyznana przez władze włoskie na rzecz Fri-El Acerra, opisana w sekcji 2 niniejszej decyzji, nie spełnia wszystkich wymogów określonych w wytycznych z 2007 r. dotyczących zgodności z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE ani nie spełnia wszystkich wymogów określonych w wytycznych środowiskowych z 2008 r. dotyczących zgodności z rynkiem wewnętrznym na mocy 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Nie ma żadnych innych podstaw zgodności, które mogłyby mieć zastosowanie.

- (119) Jako że przedmiotowy środek pomocy nie kwalifikuje się do żadnego z pozostałych wyłączeń określonych w TFUE, nie może on zostać wdrożony. Zgodnie z informacjami władz włoskich pomoc nie została jeszcze przyznana; nie ma zatem potrzeby nakazywania odzyskania pomocy,

⁽⁴²⁾ Zob. Trybunał Sprawiedliwości we wspólnych sprawach C-278/92 do C-280/92 *Hiszpania przeciwko Komisji* [1994] Rec. I-4103, pkt 49, oraz Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-176/01 *Ferriere Nord przeciwko Komisji* [2004] Zb.Orz. II-3931, pkt 94.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, której Włochy zamierzają udzielić na rzecz Fri-El Acerra Srl, w kwocie 19,5 miliona EUR, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.

W konsekwencji pomoc ta nie może zostać wdrożona.

Artykuł 2

W terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji Włochy poinformują Komisję o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 września 2010 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 lutego 2011 r.**

upoważniająca Francję, zgodnie z dyrektywą Rady 92/66/EWG, do transportowania jednodniowych piskląt oraz młodych niosek poza obszarem zapowietrzonym ustanowionym w wyniku wystąpienia ogniska rzekomego pomoru drobiu w departamencie Côtes d'Armor

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 869)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2011/111/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2 lit. f) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 92/66/EWG określa unijne środki zwalczania mające zastosowanie w przypadku wystąpienia ognisk rzekomego pomoru drobiu wśród drobiu lub gołębi pocztowych i innych ptaków trzymanyh w niewoli. Zgodnie z dyrektywą państwo członkowskie dopilnowuje, aby w momencie urzędowego potwierdzenia diagnozy rzekomego pomoru drobiu właściwy organ wyznaczył wokół zakażonego gospodarstwa obszar zapowietrzony, w promieniu minimum trzech kilometrów, położony wewnątrz obszaru zagrożonego o promieniu co najmniej dziesięciu kilometrów.
- (2) Środki mające zastosowanie w obszarze zapowietrzonym obejmują zakaz wywożenia drobiu i jaj wylęgowych z terenu gospodarstw, na których są one trzymane, chyba że właściwy organ wyda warunkowe zezwolenie na transport.
- (3) Właściwy organ może w szczególności udzielić zezwolenia na transport jednodniowych piskląt i młodych niosek wyłącznie do gospodarstwa znajdującego się w obszarze zagrożonym, o ile na terenie tego gospodarstwa nie ma innego drobiu. Państwo członkowskie, w przypadku którego transport piskląt i niosek do gospodarstwa położonego w obszarze zagrożonym nie jest możliwy, otrzyma jednak zezwolenie zgodnie z procedurą ustaloną w dyrektywie 92/66/EWG na transport wyżej wspomnianych piskląt i niosek do gospodarstwa położonego poza obszarem zagrożonym.
- (4) W dniu 3 stycznia 2011 r. Francja stwierdziła pojawienie się ogniska rzekomego pomoru drobiu wśród gołębi ras mięsnych w gospodarstwie w gminie Langoat, w departamencie Côtes d'Armor. W dniu 30 grudnia 2010 r. ustanowiono już obszar zapowietrzony oraz obszar zagrożony wokół wspomnianego gospodarstwa.
- (5) W dniu 4 stycznia 2011 r. Francja poinformowała Komisję o stwierdzeniu wystąpienia ogniska choroby i przyjętych środkach zwalczania, w tym o zakazie przenoszenia i transportu drobiu poza wskazany obszar zapowietrzony i obszar zagrożony zgodnie z dyrektywą 92/66/EWG.
- (6) Ustanowiony przez władze francuskie obszar zapowietrzony obejmuje gospodarstwa produkujące znaczną liczbę jednodniowych piskląt i młodych niosek, a gospodarstwa zlokalizowane w obszarze zagrożonym nie mają wystarczających zdolności, aby przyjąć te pisklęta i nioski. Francja poinformowała zatem Komisję, że transport jednodniowych piskląt i młodych niosek do gospodarstw położonych w obszarze zagrożonym nie jest możliwy.
- (7) W konsekwencji Francja zwróciła się o udzielenie jej zezwolenia na transport piskląt i niosek do gospodarstw położonych poza obszarem zagrożonym. Jednodniowe pisklęta i młode nioski pochodzące z gospodarstw położonych w obszarze zapowietrzonym pozostaną na terytorium Francji.
- (8) Należy udzielić zezwolenia, o które wniosowała Francja, pod warunkiem że podejmie ona ścisłe środki zwalczania i środki zapobiegawcze zgodnie z dyrektywą 92/66/EWG, gwarantujące, że nie wystąpi ryzyko rozprzestrzenienia się rzekomego pomoru drobiu.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 5.9.1992, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Francja może udzielać zezwoleń na transport jednodniowych piskląt i młodych niosek pochodzących z gospodarstw położonych w obszarze zagrożonym ustanowionym w dniu 30 grudnia 2010 r. wokół hodowli gołębi ras mięsnych zlokalizowanej w gminie Langoat, w departamencie Côtes d'Armor, do innych gospodarstw drobiarskich na terenie Francji, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) właściwy organ odpowiedzialny za gospodarstwo pochodzenia informuje właściwy organ odpowiedzialny za gospodarstwo docelowe o wysyłce jednodniowych piskląt i młodych niosek przynajmniej z 24-godzinnym wyprzedzeniem;
- b) przed odjazdem pojazdy służące do transportu jednodniowych piskląt lub młodych niosek zostają zabezpieczone przez właściwy organ;
- c) w trakcie procedury opieczetowania, o której mowa w lit. b), właściwy organ zapisuje numer rejestracyjny pojazdu oraz liczbę przewożonych jednodniowych piskląt lub młodych niosek;
- d) po dotarciu transportu do gospodarstwa docelowego właściwy organ:

(i) sprawdza i usuwa pieczęć na pojeździe;

(ii) jest obecny w trakcie rozładunku jednodniowych piskląt lub młodych niosek;

(iii) zapisuje numer rejestracyjny pojazdu oraz liczbę jednodniowych piskląt lub młodych niosek;

e) każdy pojazd przewożący jednodniowe pisklęta lub młode nioski natychmiast po wyładowaniu zostaje poddany czyszczeniu i dezynfekcji pod urzędową kontrolą oraz zgodnie z instrukcjami właściwego organu;

f) gospodarstwo docelowe pozostaje pod urzędową kontrolą przez minimum 21 dni.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 lutego 2011 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2008/620/WE ustanawiającą indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący zasobów dorsza w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak, wschodniej części kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 899)**(2011/112/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2008/620/WE ⁽²⁾ ustanowiono indywidualny program kontroli i inspekcji obowiązujący przez okres trzech lat w celu zapewnienia spójnej realizacji środków odbudowy stad dorsza w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak, wschodniej części kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim.
- (2) Indywidualny program kontroli i inspekcji jest niezbędny, aby zorganizować współpracę operacyjną między zainteresowanymi państwami członkowskimi oraz aby umożliwić Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa opracowanie wspólnych planów rozmieszczenia zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005 ⁽³⁾.

- (3) W celu zapewnienia nieprzerwanej spójnej realizacji ustanowionych środków odbudowy stad dorsza należy przedłużyć o rok indywidualny program kontroli i inspekcji.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/620/WE.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji 2008/620/WE zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Indywidualny program kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 1, obowiązuje przez cztery lata i obejmuje:”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

Maria DAMANAKI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 66.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 lutego 2011 r.****w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczej we Włoszech dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 911)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**

(2011/113/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 30 i art. 32 ust. 8,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzjami Komisji 2007/327/WE ⁽³⁾, 2008/394/WE ⁽⁴⁾ i 2010/61/UE ⁽⁵⁾ rozliczono rachunki za rok budżetowy 2006 wszystkich agencji płatniczych z wyjątkiem włoskiej agencji płatniczej „ARBEA”.
- (2) W świetle otrzymanych nowych informacji oraz wyników kontroli dodatkowej Komisja jest już w stanie podjąć decyzję w sprawie kompletności, dokładności i prawdziwości ksiąg rachunkowych przedłożonych przez włoską agencję płatniczą „ARBEA”.
- (3) Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR ⁽⁶⁾ stanowi, że kwoty, które zgodnie z decyzją w sprawie rozliczenia rachunków określoną w akapicie pierwszym podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustala się poprzez potrącanie zaliczek wypłaconych w danym roku budżetowym, tj. w roku 2006, od wydatków uznanych w tym samym roku budżetowym zgodnie z akapitem pierwszym. Kwoty te są odejmowane

od lub dodawane do zaliczek na wydatki, poczynwszy od drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym została podjęta decyzja w sprawie rozliczenia rachunków.

- (4) Zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 konsekwencje finansowe nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości ponosi w 50 % zainteresowane państwo członkowskie, a w 50 % budżet UE, jeżeli odzyskanie nie nastąpiło w terminie czterech lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego, lub w terminie ośmiu lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi. Artykuł 32 ust. 3 wymienionego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do przesłania Komisji razem z rocznym sprawozdaniem finansowym skróconego zestawienia procedur windykacji wszczętych w wyniku nieprawidłowości. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania obowiązku sprawozdawczego państw członkowskich w odniesieniu do kwot, które podlegają zwrotowi, są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW ⁽⁷⁾. W załączniku III do wymienionego rozporządzenia znajdują się wzory tabel 1 i 2, które państwa członkowskie muszą dostarczyć w 2007 r. Na podstawie wypełnionych przez państwa członkowskie tabel Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości starszych niż odpowiednio cztery lata lub osiem lat. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na mocy art. 32 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

- (5) Zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 państwa członkowskie mogą zdecydować o niekontynuowaniu windykacji. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w przypadku gdy łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów windykacji przewyższa kwotę do odzyskania lub gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli decyzję podjęto w terminie czterech lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego albo w terminie ośmiu lat, w przypadku gdy

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 103.⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 51.⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2008, s. 22.⁽⁵⁾ Dz.U. L 34 z 5.2.2010, s. 33.⁽⁶⁾ Dz.U. L 158 z 8.7.1995, s. 6.⁽⁷⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

nieodzyskana kwota jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, 100 % konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania powinno zostać pokryte z budżetu UE. W skróconym zestawieniu, o którym mowa w art. 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, przedstawiono kwoty, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o niekontynuowaniu windykacji, oraz powody tej decyzji. Kwotami tymi nie zostają obciążone państwa członkowskie, których to dotyczy, lecz muszą one w związku z powyższym zostać pokryte z budżetu UE. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na mocy art. 32 ust. 8 wspomnianego rozporządzenia.

- (6) Rozliczając rachunki przedmiotowych agencji płatniczych, Komisja musi uwzględnić kwoty już potrącone odnośnym państwom członkowskim na podstawie decyzji 2007/327/WE, 2008/394/WE oraz 2010/61/UE.
- (7) Zgodnie z art. 7 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1663/95 niniejsza decyzja nie ma wpływu na podjęcie przez Komisję późniejszych decyzji wykluczających z finansowania wspólnotowego wydatki dokonane niezgodnie z przepisami UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym rozlicza się rachunki włoskiej agencji płatniczej „ARBEA” dotyczące wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w odniesieniu do roku budżetowego 2006.

Kwoty, które na podstawie niniejszej decyzji podlegają zwrotowi ze środków danego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz danego państwa członkowskiego, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, określono w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH

ROK BUDŻTOWY 2006

Kwoty podlegające zwrotowi od lub płatne na rzecz państwa członkowskiego

PC		2006 – Wydatki/Dochody przyznane agencjom płatniczym, których rachunki są		Suma a + b	Redukcje i zawieszenia w całym roku budżetowym ⁽¹⁾	Redukcje zgodne z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005	Suma z uwzględnieniem redukcji i zawieszeń	Płatności wypłacone państwu członkowskiemu w roku budżetowym	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego ⁽²⁾	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego zgodnie z decyzją 2007/327/WE	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego zgodnie z decyzją 2008/394/WE	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego zgodnie z decyzją 2010/61/UE	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego zgodnie z tą decyzją
		rozliczone	wyłączone z rozliczenia										
		= wydatki/przyznane dochody zadeklarowane w deklaracji rocznej	= suma wydatków/przyznane dochody w deklaracjach miesięcznych										
		a	b	c = a + b	d	e	f = c + d + e	g	h = f - g	i	i'	i''	j = h - i - i' - i''
IT	EUR	5 471 096 343,07	0,00	5 471 096 343,07	- 50 445 262,13	- 124 588 830,86	5 296 062 250,08	5 460 957 034,26	- 164 894 784,18	- 24 758 663,41	- 140 136 120,77	0,00	0,00

PC		Wydatki ⁽³⁾	Dochody przeznaczone na określony cel ⁽³⁾	Fundusz cukrowniczy		Artykuł 32 (= e)	Suma (= j)
				Wydatki ⁽⁴⁾	Assigned revenue ⁽⁴⁾		
		05 07 01 06	6701	05 02 16 02	6803	6702	
		k	l	m	n	o	p = k + l + m + n + o
IT	EUR	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁽¹⁾ Redukcje i zawieszenia oznaczają pozycje uwzględnione w systemie płatniczym, do których dodano w szczególności korekty związane z przekroczeniem terminów płatności w sierpniu, wrześniu i październiku 2006 r.

⁽²⁾ Dla ustalenia kwoty podlegającej zwrotowi od lub płatnej na rzecz państwa członkowskiego bierze się pod uwagę kwotę będącą sumą rozliczonej rocznej deklaracji wydatków (kolumna a) lub będącą sumą miesięcznych deklaracji wydatków wyłączonych z rozliczenia (kolumna b).

⁽³⁾ Jeżeli pozycja „Dochody przeznaczone na określony cel” jest korzystna dla państwa członkowskiego, musi zostać zadeklarowana pod pozycją 05 07 01 06.

⁽⁴⁾ Jeżeli pozycja „Dochody przeznaczone na określony cel w ramach funduszu cukrowniczego” jest korzystna dla państwa członkowskiego, musi być zadeklarowana pod pozycją 05 02 16 02.

Uwaga: Nomenklatura 2011: 05 07 01 06, 05 02 16 02, 6701, 6702, 6803.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 lutego 2011 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2008/589/WE ustanawiającą indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 938)**(2011/114/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2008/589/WE ⁽²⁾ ustanowiono indywidualny program kontroli i inspekcji obowiązujący przez okres trzech lat w celu zapewnienia spójnej realizacji wieloletniego planu ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1098/2007 ⁽³⁾ w odniesieniu do stad dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych stad.
- (2) Indywidualny program kontroli i inspekcji jest niezbędny, aby zorganizować współpracę operacyjną między zainteresowanymi państwami członkowskimi oraz aby umożliwić Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa opracowanie wspólnych planów rozmieszczenia zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005 ⁽⁴⁾.

- (3) W celu zapewnienia nieprzerwanej spójnej realizacji wieloletniego planu ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1098/2007 należy przedłużyć o rok indywidualny program kontroli i inspekcji.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/589/WE.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 2 decyzji 2008/589/WE otrzymuje brzmienie:

„2. Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się przez okres czterech lat.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2008, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

**DECYZJA NR 1/2010 KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY
WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE WZAJEMNEGO
UZNAWANIA W ODNIESIENIU DO OCENY ZGODNOŚCI**

z dnia 18 października 2010 r.

**w sprawie zmiany rozdziału 12 załącznika 1 dotyczącego pojazdów silnikowych oraz w sprawie
dodania do załącznika 1 nowego rozdziału 18 dotyczącego produktów biobójczych**

(2011/115/UE)

KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności („Umowa”), w szczególności jej art. 10 ust. 4, art. 10 ust. 5 oraz art. 18 ust. 2;

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska przyjęła nową dyrektywę ramową w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych ⁽¹⁾, a Szwajcaria zmieniła swoje przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, które zgodnie z art. 1 ust. 2 Umowy zostały uznane za równorzędne ze wspomnianymi przepisami Unii Europejskiej.
- (2) Należy zmienić rozdział 12 załącznika 1 (Pojazdy silnikowe), aby odzwierciedlić te zmiany.
- (3) Artykuł 10 ust. 5 Umowy stanowi, że Komitet może, na wniosek jednej ze Stron, zmienić załączniki do Umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. W rozdziale 12 (Pojazdy silnikowe) załącznika 1 do wymienionej Umowy wprowadza się zmiany zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku A do niniejszej decyzji.
2. Zmienia się załącznik 1 do Umowy dotyczący sektorów produktów w celu dodania nowego rozdziału 18 dotyczącego produktów biobójczych zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku B do niniejszej decyzji.
3. Niniejszą decyzję sporządzoną w dwóch egzemplarzach podpisują przedstawiciele Komitetu, którzy są upoważnieni do działania w imieniu Stron. Niniejsza decyzja obowiązuje od daty złożenia ostatniego z wymienionych podpisów.

Podpisano w Bernie dnia 18 października
2010 r.

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
Heinz HERTIG

Podpisano w Brukseli dnia 12 października
2010 r.

W imieniu Unii Europejskiej
Fernando PERREAU DE PINNINCK

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

ZAŁĄCZNIK A

Rozdział 12 (Pojazdy silnikowe) załącznika 1 (Sektory produktów) otrzymuje następujące brzmienie:

„ROZDZIAŁ 12

POJAZDY SILNIKOWE

SEKCJA I

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne

Przepisy objęte art. 1 ust. 2

Unia Europejska	1. Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (*dyrektywa ramowa*) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1), ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. (Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1) i z uwzględnieniem aktów prawnych wymienionych w załączniku IV do dyrektywy 2007/46/WE, ze zmianami do dnia 14 października 2009 r., i zmian wyżej wspomnianego załącznika lub wymienionych w nim aktów prawnych, przyjętych zgodnie z procedurą opisaną w sekcji V ust. 1 (zwane dalej łącznie dyrektywą ramową 2007/46/WE)
Szwajcaria	100. Rozporządzenie z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wymogów technicznych dla pojazdów transportowych o napędzie silnikowym i ich przyczep (RO 1995 4145), ze zmianami do dnia 14 października 2009 (RO 2009 5705) r. i z uwzględnieniem zmian przyjętych zgodnie z procedurą opisaną w sekcji V ust. 1

101. Rozporządzenie z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie homologacji typu pojazdów drogowych (RO 1995 3997), ze zmianami do dnia 14 października 2009 r. (RO 2009 5805) i z uwzględnieniem zmian przyjętych zgodnie z procedurą opisaną w sekcji V ust. 1 |

SEKCJA II

Organy oceny zgodności

Komitet ustanowiony na mocy art. 10 niniejszej Umowy opracowuje i uaktualnia, zgodnie z procedurą określoną w art. 11 Umowy, wykaz organów oceny zgodności.

SEKCJA III

Organy wyznaczające

Komitet ustanowiony na mocy art. 10 niniejszej Umowy opracowuje i uaktualnia wykaz organów wyznaczających wskazanych przez Strony.

SEKCJA IV

Zasady szczególne dotyczące wyznaczania organów oceny zgodności

Przy wyznaczaniu organów oceny zgodności organy wyznaczające odnoszą się do właściwych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymienionych w sekcji I.

SEKCJA V

Postanowienia uzupełniające

Postanowienia niniejszej sekcji stosuje się wyłącznie do stosunków między Szwajcarią a Unią Europejską.

1. Zmiany załącznika IV lub aktów prawnych wymienionych w załączniku IV do dyrektywy 2007/46/WE

Akty prawne przyjęte w Unii Europejskiej i wymienione w załączniku IV do dyrektywy 2007/46/WE po 14 października 2009 r. uznaje się za część przepisów objętych art. 1 ust. 2 niniejszej Umowy po dopełnieniu poniższej procedury:

- a) Nie naruszając postanowień art. 12 ust. 2 niniejszej Umowy, Unia Europejska powiadamia Szwajcarię o zmianach załącznika IV do dyrektywy 2007/46/WE lub wymienionych w nim aktów prawnych niezwłocznie po ich opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

b) Szwajcaria powiadamia Unię Europejską o zaakceptowaniu nowych przepisów i przyjęciu odpowiedniego szwajcarskiego prawodawstwa, zanim zmiany te będą miały zastosowanie w Unii Europejskiej.

c) Zmiany w przepisach prawa uznaje się za zawarte w sekcji I w dniu powiadomienia przez Szwajcarię.

Wspólny Komitet będzie regularnie odnotowywał wyżej wspomniane zmiany. Wprowadzenie tych zmian zostanie podane do wiadomości publicznej.

2. Wymiana informacji

Właściwe organy udzielające homologacji typu w Szwajcarii i państwach członkowskich w szczególności wymieniają się informacjami określonymi w art. 8 ust. 5–8 dyrektywy ramowej 2007/46/WE.

W przypadku odmowy przez Szwajcarię lub państwo członkowskie udzielenia homologacji typu zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE państwo to niezwłocznie przesyła pozostałym państwom członkowskim, Szwajcarii i Komisji szczegółową dokumentację zawierającą wyjaśnienie powodów decyzji i dowody potwierdzające jego ustalenia.

3. Uznawanie homologacji typu pojazdu

Szwajcaria uznaje również homologację typu pojazdu udzieloną przed wejściem w życie niniejszej Umowy zgodnie z dyrektywą Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. (Dz.U. L 42 z 23.2.1970, s. 1), ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 2007/37/WE z dnia 21 czerwca 2007 r. (Dz.U. L 161 z 22.6.2007, s. 60), przez organy odpowiedzialne za homologację typu, gdy homologacja ta pozostaje ważna w Unii Europejskiej.

Unia Europejska uznaje szwajcarską homologację typu w przypadku, gdy wymogi szwajcarskie są uznane za równoważne z wymogami określonymi w dyrektywie ramowej 2007/46/WE.

Uznawanie wydanych przez Szwajcarię homologacji typu zostaje zawieszone, jeżeli Szwajcaria nie dostosuje swojego prawodawstwa do całego prawodawstwa Unii Europejskiej w zakresie homologacji typu.

4. Klauzule ochronne

1. Pojazdy, układy, części lub oddzielne zespoły techniczne zgodne z prawodawstwem mającym zastosowanie

1. Jeżeli państwo członkowskie lub Szwajcaria stwierdzi, że nowe pojazdy, układy, części lub oddzielne zespoły techniczne stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego lub poważnie szkodzą środowisku lub zdrowiu publicznemu, mimo że spełniają stosowne wymagania lub są właściwie oznakowane, wówczas państwo to może, maksymalnie przez okres sześciu miesięcy, odmawiać rejestracji takich pojazdów lub zabronić sprzedaży lub dopuszczenia do użycia na swoim terytorium takich pojazdów, części lub oddzielnych zespołów technicznych.

W takich przypadkach zainteresowane państwo członkowskie lub Szwajcaria niezwłocznie powiadamia producenta, pozostałe państwa członkowskie, Szwajcarię i Komisję, podając przyczyny swojej decyzji.

2. Komisja i Szwajcaria w najkrótszym możliwym terminie przeprowadzają konsultacje z zainteresowanymi Stronami, a w szczególności z ich odpowiednimi organami, które udzieliły homologacji typu. Komitet jest informowany i, w stosownych przypadkach, prowadzi odpowiednie konsultacje w celu osiągnięcia porozumienia.

2. Pojazdy, układy, części lub oddzielne zespoły techniczne niezgodne z homologowanym typem

1. Jeżeli po udzieleniu przez państwo członkowskie lub Szwajcarię homologacji typu przynajmniej jedno z tych państw wykaże, że nowe pojazdy, układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, którym towarzyszy certyfikat zgodności lub które mają znak homologacji, nie są zgodne z homologowanym przez nie typem, wprowadza niezbędne środki, w razie potrzeby włącznie z cofnięciem homologacji typu, w celu dopilnowania, aby znajdujące się w produkcji pojazdy, układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, w stosownym przypadku, zostały doprowadzone do stanu zgodności z homologowanym typem. Organ udzielający homologacji w danym państwie członkowskim lub Szwajcarii informuje o wprowadzonych środkach organy udzielające homologacji w pozostałych państwach członkowskich lub Szwajcarii.

2. Do celów ust. 1 różnice w danych zawartych w świadectwie homologacji typu lub pakiecie informacyjnym uznaje się za brak zgodności z homologowanym typem.

Pojazd nie jest uznawany za odbiegający od homologowanego typu, jeżeli tolerancje są dozwolone w stosownym akcie prawnym i jeżeli są przestrzegane.

3. Jeżeli państwo członkowskie lub Szwajcaria wykaże, że nowe pojazdy, części lub oddzielne zespoły techniczne, którym towarzyszy certyfikat zgodności lub które mają znak homologacji, nie są zgodne z homologowanym przez nie typem, może wnioskować, aby państwo członkowskie lub Szwajcaria, które udzieliły homologacji typu, zweryfikowały, czy znajdujące się w produkcji pojazdy, układy, części lub oddzielne zespoły techniczne są nadal zgodne z homologowanym typem. Po otrzymaniu takiego wniosku dane państwo członkowskie lub Szwajcaria jak najszybciej podejmuje wymagane działanie, w każdym przypadku w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku.
 4. Organ udzielający homologacji występuje do państwa członkowskiego lub Szwajcarii, które udzieliły homologacji typu układu, części, oddzielnego zespołu technicznego lub niekompletnego pojazdu, aby podjęły niezbędne działanie w celu zapewnienia ponownego uzyskania zgodności z homologowanym typem pojazdów będących w produkcji w następujących sytuacjach:
 - a) w przypadku homologacji typu pojazdu, jeżeli niezgodność pojazdu wynika wyłącznie z niezgodności układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego;
 - b) w przypadku wielostopniowej homologacji typu, jeżeli niezgodność skompletowanego pojazdu wynika wyłącznie z niezgodności układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, będącego częścią pojazdu niekompletnego lub samym pojazdem niekompletnym.

Po otrzymaniu takiego wniosku dane państwo członkowskie lub Szwajcaria podejmuje jak najszybciej wymagane działanie, w każdym przypadku w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku, w razie potrzeby z udziałem wnioskującego państwa członkowskiego lub Szwajcarii. Jeżeli zostaje ustalony brak zgodności, organ państwa członkowskiego lub Szwajcarii, który udzielił homologacji układowi, części lub oddzielnemu zespołowi technicznemu lub pojazdowi niekompletnemu, wprowadza środki określone w ust. 1.
 5. Organy udzielające homologacji informują się wzajemnie o wszelkich cofnięciach homologacji typu oraz o przyczynach takich decyzji w terminie 20 dni roboczych od ich wydania.
 6. Jeżeli państwo członkowskie lub Szwajcaria, które udzieliły homologacji typu, kwestionują zgłoszony im brak zgodności, zainteresowane państwo członkowskie i Szwajcaria dążą do rozwiązania sporu. Komitet jest informowany i, w stosownych przypadkach, prowadzi odpowiednie konsultacje w celu osiągnięcia porozumienia."
-

ZAŁĄCZNIK B

Do załącznika 1 (Sektory produktów) dołącza się rozdział 18 dotyczący produktów biobójczych w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 18

PRODUKTY BIOBÓJCZE**ZAKRES**

Postanowienia niniejszego rozdziału sektorowego mają zastosowanie do produktów biobójczych zgodnie z ich definicją w dyrektywie 98/8/WE, z wyjątkiem:

- produktów biobójczych będących mikroorganizmami zmodyfikowanymi genetycznie lub patogennymi albo je zawierających, oraz
- awicydów, piscycydów i produktów biobójczych do zwalczania innych kręgowców.

Dyrektywy Komisji mające na celu włączenie substancji czynnych do załączników I, IA lub IB stanowią część niniejszego rozdziału.

Szwajcaria będzie mogła ograniczyć dostęp do swojego rynku zgodnie z wymogami swojego prawodawstwa istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszego rozdziału, dotyczącego:

- produktów biobójczych zawierających oktylofenol lub jego etoksylaty, oraz
- dozowników aerozoli zawierających substancje stabilne w powietrzu.

Strony dokonują wspólnego przeglądu sytuacji w 2013 r.

SEKCJA I

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne

Przepisy objęte art. 1 ust. 2

Unia Europejska

1. Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/107/WE z dnia 16 września 2009 r. (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 40), zwana dalej dyrektywą 98/8/WE
2. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1896/2000 z dnia 7 września 2000 r. w sprawie pierwszej fazy programu określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/8/WE w sprawie produktów biobójczych (Dz.U. L 228 z 8.9.2000, s. 6)
3. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1687/2002 z dnia 25 września 2002 r. w sprawie dodatkowego okresu na zgłoszenie do użytku biobójczego niektórych substancji czynnych obecnych w obrocie, ustanowione w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1896/2000 (Dz.U. L 258 z 26.9.2002, s. 15)
4. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3)

Szwajcaria

100. Ustawa federalna z dnia 15 grudnia 2000 r. w sprawie ochrony przed substancjami i środkami niebezpiecznymi (RO 2004 4763), ostatnio zmieniona w dniu 17 czerwca 2005 r. (RO 2006 2197)
101. Ustawa federalna z dnia 7 października 1983 r. w sprawie ochrony środowiska (RO 1984 1122), ostatnio zmieniona w dniu 20 marca 2008 r. (RO 2008 3437)
102. Rozporządzenie z dnia 18 maja 2005 r. dotyczące wprowadzania do obrotu i stosowania produktów biobójczych (rozporządzenie w sprawie produktów biobójczych) (RO 2005 2821), ostatnio zmienione w dniu 2 listopada 2009 r. (RO 2009 5401)

SEKCJA II

Organy oceny zgodności

Dla celów niniejszego rozdziału »organy oceny zgodności« oznaczają właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej i Szwajcarii odpowiedzialne za wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych.

Dane kontaktowe właściwych organów państw członkowskich i Szwajcarii znajdują się na wymienionych poniżej stronach internetowych.

Państwa członkowskie

Produkty biobójcze: »Właściwe organy i inne punkty kontaktowe« http://ec.europa.eu/environment/biocides/pdf/ca_contact.pdf

Szwajcaria

Bundesamt für Gesundheit, Anmeldestelle Chemikalien (Federalne Biuro Zdrowia Publicznego, Organ ds. Powiadamiania o Chemikaliach) www.bag.admin.ch/biocide

SEKCJA III

Postanowienia uzupełniające

Do celów ust. 2–5 niniejszej sekcji w odniesieniu do Szwajcarii uznaje się, że wszystkie odniesienia do dyrektywy 98/8/WE odnoszą się w równym stopniu do równoważnych przepisów szwajcarskich.

1. *Włączanie substancji czynnych do załącznika I, IA lub IB*

Artykuł 11 dyrektywy 98/8/WE jest stosowany przez Strony z następującymi dostosowaniami:

Włączenie substancji czynnej do załącznika I, IA lub IB lub późniejsze wprowadzenie zmian tego wpisu rozważa się również w przypadku, gdy wnioskodawca dostarczył wymaganą dokumentację właściwemu organowi Szwajcarii, a właściwy organ, który otrzymał wniosek, przekazał wymaganą ocenę Komisji.

2. *Wzajemne uznawanie zezwoleń przez państwa członkowskie i Szwajcarię*

1. Nie naruszając przepisów art. 12 dyrektywy 98/8/WE, produkt biobójczy, który został już dopuszczony lub zarejestrowany w jednym państwie członkowskim lub w Szwajcarii, dopuszcza się lub rejestruje w innym państwie członkowskim lub w Szwajcarii w terminie 120 dni w przypadku dopuszczenia lub 60 dni w przypadku rejestracji, licząc od dnia otrzymania wniosku przez drugie państwo członkowskie lub przez Szwajcarię, pod warunkiem że substancja czynna obecna w produkcie biobójczym wymieniona jest w załączniku I lub IA dyrektywy 98/8/WE i spełnia zawarte w nim wymogi. Do celów wzajemnego uznawania zezwoleń, wniosek musi zawierać streszczenie dokumentacji wymaganej w art. 8 ust. 2 lit. a) i w załączniku IIB sekcji X dyrektywy 98/8/WE, jak również uwierzytelniony odpis pierwszego wydanego zezwolenia. Do celów wzajemnego uznawania rejestracji produktów biobójczych o niewielkim stopniu ryzyka, wniosek musi zawierać dane wymagane zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, z wyjątkiem danych odnoszących się do skuteczności, dla których wystarczy przedstawić streszczenie.

Zezwolenie może podlegać przepisom wynikającym z wprowadzania w życie środków stosowanych zgodnie z prawem Stron dotyczących warunków rozprowadzania i wykorzystywania produktów biobójczych przeznaczonych do ochrony zdrowia osób zajmujących się rozprowadzaniem, zainteresowanych użytkowników i pracowników.

Niniejsza procedura wzajemnego uznawania nie stanowi uszczerbku dla środków wprowadzonych przez państwa członkowskie i Szwajcarię na mocy prawa Stron przewidzianych do ochrony zdrowia pracowników.

2. Jeżeli, zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/8/WE, państwo członkowskie lub Szwajcaria ustala:

- a) że gatunek docelowy nie występuje na jego obszarze w ilościach szkodliwych;
- b) że stwierdzono niedopuszczalną tolerancję lub odporność organizmu docelowego na działanie produktu biobójczego; lub
- c) że okoliczności właściwe dla użycia, takie jak klimat lub okres rozrodczy gatunków docelowych, różnią się znacząco od występujących w państwie członkowskim, w którym produkt biobójczy dopuszczono po raz pierwszy, lub w Szwajcarii i że z tego względu niezmienione zezwolenie może stwarzać niedopuszczalne zagrożenie dla człowieka lub środowiska naturalnego;

państwo członkowskie lub Szwajcaria może zażądać, aby niektóre warunki, określone w art. 20 ust. 3 lit. e), f), h), j) oraz l) dyrektywy 98/8/WE, zostały dostosowane do odmiennych okoliczności, tak aby spełnione były warunki, od których uzależnione jest wydanie zezwolenia, określone w art. 5 dyrektywy 98/8/WE.

3. Jeżeli państwo członkowskie lub Szwajcaria twierdzi, że produkt biobójczy o niewielkim stopniu ryzyka, który został zarejestrowany w innym państwie członkowskim lub w Szwajcarii, nie jest zgodny z definicją określoną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 98/8/WE, może tymczasowo odmówić jego rejestracji i niezwłocznie powiadomić o swoich zastrzeżeniach właściwe organy odpowiedzialne za weryfikację dokumentacji.

Jeżeli, w nieprzekraczalnym terminie 90 dni, zainteresowane organy nie osiągnęły porozumienia, problem przedstawiany jest Komisji, która powinna go rozpatrzyć zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 4.

4. Niezależnie od postanowień ust. 2 i 3, jeżeli państwo członkowskie lub Szwajcaria uważa, że produkt biobójczy dopuszczony przez inne państwo członkowskie lub Szwajcarię nie może spełniać warunków określonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE i że w związku z tym może odmówić wydania zezwolenia lub rejestracji bądź ograniczyć dopuszczenie pod pewnymi warunkami, powiadamia o tym Komisję, pozostałe państwa członkowskie, Szwajcarię i wnioskodawcę oraz przekazuje im dokument wyjaśniający, zawierający nazwę produktu i jego charakterystykę, w którym podaje powody, ze względu na które zamierza odmówić zezwolenia lub je ograniczyć.

Komisja opracowuje, zgodnie z art. 27 dyrektywy 98/8/WE, wniosek dotyczący decyzji w tej kwestii, podejmowanej zgodnie z procedurą określoną w art. 28 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE.

5. Jeżeli w wyniku procedury określonej w ust. 4 odmowa powtórnej rejestracji lub późniejszej rejestracji zostanie potwierdzona przez państwo członkowskie lub Szwajcarię i jeżeli zostanie to uznane za stosowne przez Stały Komitet, państwo członkowskie, które wcześniej zarejestrowało produkt biobójczy o niewielkim stopniu ryzyka, lub Szwajcaria, uwzględni tę odmowę i zgodnie z art. 6 dyrektywy 98/8/WE poddaje ponownemu przeglądowi swoją rejestrację.

Jeżeli w wyniku tej procedury potwierdzona zostanie początkowa rejestracja, państwo członkowskie, które wszczęło procedurę lub Szwajcaria, rejestruje dany produkt biobójczy o niewielkim stopniu ryzyka.

6. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 1, państwa członkowskie lub Szwajcaria mogą odmówić wzajemnego uznawania zezwoleń udzielonych dla produktów typu 15, 17 i 23 załącznika V do dyrektywy 98/8/WE, pod warunkiem że takie ograniczenie może zostać uzasadnione i nie zagraża osiągnięciu celu niniejszego rozdziału.

Państwa członkowskie i Szwajcaria informują się wzajemnie oraz informują Komisję o decyzjach podjętych w tym zakresie, uzasadniając je.

3. Dostęp do rynku

Wnioskodawca podaje swoje imię i nazwisko lub nazwę handlową i adres na etykietach produktów biobójczych. Do celów art. 8 dyrektywy 98/8/WE wystarczające będzie, jeżeli wnioskodawca występujący o zezwolenie posiada stałe biuro w Unii Europejskiej lub w Szwajcarii. Strony uzgadniają, że właściwe organy mogą powiadamiać wnioskodawcę bezpośrednio na terytorium drugiej Strony o zezwoleniach i innych decyzjach odnoszących się do stosowania niniejszego rozdziału.

4. Wymiana informacji

Zgodnie z art. 9 niniejszej Umowy Strony wymieniają się w szczególności informacjami określonymi w art. 18 dyrektywy 98/8/WE. Informacje poufne są określane i traktowane zgodnie z art. 19 dyrektywy 98/8/WE.

5. Klauzula ochronna

W przypadku gdy państwo członkowskie lub Szwajcaria ma uzasadnione powody do stwierdzenia, że produkt biobójczy, w stosunku do którego wydały zezwolenie lub który zarejestrowały bądź który ma zostać objęty zezwoleniem lub zarejestrowany, zgodnie z przepisami art. 3 lub 4 dyrektywy 98/8/WE, może stwarzać niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt bądź dla środowiska naturalnego, może na swoim terytorium wprowadzić tymczasowe ograniczenie lub zakaz jego wykorzystania lub sprzedaży. Bezzwłocznie powiadamia Komisję, pozostałe państwa członkowskie i Szwajcarię o podjęciu takiego działania, podając przyczyny swojej decyzji. Decyzja dotycząca sprawy podejmowana jest, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 28 ust. 3, w terminie 90 dni. Jeżeli Szwajcaria nie zgodzi się z decyzją Komisji, sprawa zostanie przekazana Wspólnemu Komitetowi, który podejmie decyzję w sprawie odpowiedniego postępowania, w tym możliwości zwołania posiedzenia ekspertów. Jeżeli w ciągu 90 dni nie zostanie osiągnięte porozumienie, każda ze Stron może zawiesić rozdział dotyczący produktów leczniczych w części lub w całości.

Odwołanie się do niniejszej klauzuli ochronnej powinno być wyjątkiem.

6. Okres przejściowy

Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE jest stosowany przez Strony, przy czym do dnia 14 maja 2014 r. obowiązuje okres przejściowy dla Szwajcarii."

DEKLARACJA KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Aby zapewnić skuteczne stosowanie i wykonanie rozdziału dotyczącego produktów biobójczych, który ma zostać dodany w załączniku 1 do Umowy, i o ile Szwajcaria przyjęła odpowiednie przepisy wspólnotowego dorobku prawnego lub równoważne środki w ramach rozdziału dotyczącego produktów biobójczych, Komisja, zgodnie z deklaracją w sprawie uczestnictwa Szwajcarii w komitetach ⁽¹⁾ i art. 100 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przeprowadzi konsultacje ze szwajcarskimi ekspertami na etapach przygotowawczych projektu środków, które mają zostać następnie przedłożone Komitetowi ustanowionemu w art. 28 dyrektywy 98/8/WE w celu wspierania Komisji w sprawowaniu jej uprawnień wykonawczych.

Komisja zaznacza ponadto, że szwajcarscy eksperci są zaproszeni do udziału w pracach grupy ekspertów właściwych organów ds. produktów biobójczych, która wspiera Komisję w zharmonizowanym wdrażaniu dyrektywy 98/8/WE. Komisja zaznacza także, że przewodniczący Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 28 dyrektywy 98/8/WE może podjąć decyzję o zaproszeniu szwajcarskich ekspertów do zabrania głosu na temat konkretnych zagadnień, na wniosek członka lub z własnej inicjatywy, w szczególności w przypadkach gdy rozmowy na temat stosowania art. 4 i 11 dyrektywy 98/8/WE mają bezpośrednie znaczenie dla Szwajcarii.

⁽¹⁾ Deklaracja w sprawie uczestnictwa Szwajcarii w komitetach (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 429).

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA**NR 235/09/COL****z dnia 20 maja 2009 r.****w sprawie tymczasowego programu pomocy o niewielkiej wartości****(Norwegia)**URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61-63 oraz protokół 26 do tego porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC część I art. 1 ust. 3 oraz część II art. 4 ust. 3 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale ⁽⁴⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC wytyczne Urzędu dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG, a zwłaszcza część VIII ⁽⁵⁾ – Tymczasowe zasady w związku z kryzysem finansowym – Tymczasowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego ⁽⁶⁾, zmienione decyzją Urzędu 190/09/COL z dnia 22 kwietnia 2009 r. ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Zwany dalej „Urzędem”.

⁽²⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽³⁾ Zwane dalej „porozumieniem o nadzorze i Trybunale”.

⁽⁴⁾ Zwanego dalej „protokołem 3”.

⁽⁵⁾ Wytyczne dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 231 z 3.9.1994, s. 1 oraz Suplement EOG nr 32 z 3.9.1994, s. 1), w dalszej części zwane „wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa”. Zaktualizowana wersja wytycznych dotyczących pomocy państwa jest opublikowana na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁶⁾ Zwane dalej „tymczasowymi ramami prawnymi”.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2011, s. 26 oraz Suplement EOG nr 3 z 20.1.2011, s. 31.

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w części II art. 27 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale ⁽⁸⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY**1. Procedura**

Pismem z dnia 2 kwietnia 2009 r. (nr referencyjny 514308) władze norweskie zgłosiły tymczasowy program pomocy o niewielkiej wartości zgodnie z częścią I art. 1 ust. 3 protokołu 3.

2. Opis proponowanych środków**2.1. Cel środka pomocy**

Władze norweskie wskazały, że kryzys finansowy zaczyna wpływać również na realną gospodarkę. Zgłoszony środek stanowi część większego pakietu działań ⁽⁹⁾ mających na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w norweskiej gospodarce. Zgłoszony program pomocy przewiduje możliwość udzielenia pomocy o niewielkiej wartości przedsiębiorstwom, które znalazły się nagle w sytuacji niedostatku środków finansowych i braku możliwości uzyskania kredytu, tak, aby zaradzić poważnym zaburzeniom w norweskiej gospodarce.

W programie zaznaczono wyraźnie, że jego podstawą jest art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG i że opiera się on na pkt 4.2 „Ograniczona kwota pomocy zgodna z przepisami” tymczasowych ram prawnych.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 139 z 25.5.2006, s. 37 oraz Suplement EOG nr 26 z 25.5.2006, s. 1, zmieniona decyzją nr 319/05/COL z dnia 14 grudnia 2005 r. (Dz.U. L 113 z 27.4.2006, s. 24 oraz Suplement EOG nr 21 z 27.4.2006, s. 46).

⁽⁹⁾ W obliczu problemów na norweskim rynku pracy rząd norweski wprowadził zmiany w budżecie na rok 2009 w części dotyczącej podatków, występując do parlamentu z odpowiednim wnioskiem (St.prp. nr 37 (2008-2009) (biała księga)). Mimo iż tymczasowy program pomocy o niewielkiej wartości nie jest wyraźnie wymieniony w ww. wniosku rządu (St.prp. nr 37 (2008-2009)), będzie on finansowany w ramach zwiększenia budżetu dla Innovation Norway wprowadzonego tą właśnie zmianą.

2.2. Charakter i forma pomocy

Pomoc będzie udzielana w przejrzystej formie, zgodnie z definicją w art. 5 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych⁽¹⁾, w szczególności w postaci dotacji bezpośrednich, dotacji podlegających zwrotowi, dopłat do oprocentowania, dotowanych pożyczek ze środków publicznych, w przypadku których element pomocy wyliczany jest na podstawie stopy referencyjnej⁽²⁾ Urzędu obowiązującej w dniu udzielenia pomocy, oraz gwarancji państwowych.

Program gwarancyjny, którym zarządza Innovation Norway, stosowany jest zazwyczaj zgodnie z aktem prawnym wymienionym w załączniku XV do porozumienia EOG w sprawie pomocy *de minimis*⁽³⁾. Oznacza to min., że pomoc indywidualna przyznana przedsiębiorstwom, które nie należą do kategorii przedsiębiorstw zagrożonych, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki udzielonej w ramach takiego programu nie przekracza kwoty 1 500 000 EUR na przedsiębiorstwo (750 000 EUR w sektorze transportowym). Aby obliczyć element pomocy w przypadku gwarancji państwowych dla pożyczek przekraczających 1 500 000 EUR, zgodnie z możliwością przewidzianą w ostatnim zdaniu przypisu do pkt 4.3.2 lit. a) tymczasowych ram prawnych, władze norweskie przyjmują jako punkt odniesienia bezpieczne stawki określone w załączniku do tymczasowych ram prawnych. Niezależnie od faktu, czy gwarancje wydaje się na potrzeby MŚP czy też dużych przedsiębiorstw, roczny element pomocy wynikający z gwarancji jest obliczany na podstawie różnicy pomiędzy bezpiecznymi stawkami określonymi w załączniku do zmienionych tymczasowych ram prawnych oraz rocznymi stawkami stosowanymi przez władze norweskie.

2.3. Krajowa podstawa prawna środka pomocy

Podstawę prawną programu pomocy stanowi St.prp. nr 1 (2008-2009) dla Ministerstwa Handlu i Przemysłu oraz pismo Ministerstwa skierowane do Innovation Norway („Oppdragsbrev Innovasjon Norge”).

Program zacznie obowiązywać po zatwierdzeniu przez Urząd.

2.4. Zarządzanie programem

Zgłoszonym programem pomocy zarządzać będzie Innovation Norway.

⁽¹⁾ Uwzględniono w załączniku XV (Pomoc państwa) do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 120/2008 (Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 111 i Suplement EOG nr 79 z 18.12.2008, s. 20).

⁽²⁾ Stopa referencyjna obliczana jest na podstawie przepisów rozdziału dotyczącego metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych zawartego w Wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa, zmienionych decyzją Urzędu nr 788/08/COL z dnia 17 grudnia 2008 r. Aby uzyskać stosowną stopę referencyjną do stopy bazowej należy dodać odpowiednią marżę. Stopy bazowe publikowane są na stronie internetowej Urzędu Nadzoru EFTA.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5) zostało uwzględnione w załączniku XV (Pomoc państwa) do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 29/2007 (Dz.U. L 209 z 9.8.2007, s. 52 oraz Suplement EOG nr 38 z 9.8.2007, s. 34).

2.5. Budżet i czas trwania programu

Władze norweskie poinformowały, że na obecnym etapie przedstawienie rocznego budżetu dla zgłoszonego środka pomocy nie jest możliwe, ponieważ ogólny budżet Innovation Norway został zwiększony bez wyodrębnienia środków przeznaczonych na zgłoszony program pomocy.

Pomoc w ramach programu może być udzielana do dnia 31 grudnia 2010 r.

2.6. Odbiorca

Program adresowany jest do MŚP oraz dużych firm na całym terytorium Norwegii.

Władze Norwegii potwierdzają, że pomoc nie będzie udzielana dużym przedsiębiorstwom, które w dniu 1 lipca 2008 r. kwalifikowały się do kategorii zagrożonych przedsiębiorstw w rozumieniu pkt 2.1 wytycznych Urzędu dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, ani też MŚP, które w tym dniu kwalifikowały się do kategorii przedsiębiorstw zagrożonych w rozumieniu art. 1 ust. 7 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych.

Program może być stosowany w przypadku przedsiębiorstw, które w dniu 1 lipca 2008 r. nie były zagrożone, ale które później znalazły się w takiej sytuacji w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.

2.7. Zakres sektorowy, wyłączenie pomocy wywozowej oraz pomocy preferującej produkty krajowe względem produktów przywożonych

Tymczasowy program pomocy o niewielkiej wartości ma zastosowanie do wszystkich sektorów, z wyjątkiem sektorów określonych w pkt 4.2.2. ust. 38 lit g) tymczasowych ram prawnych. Wyłącza się z zakresu programu pomoc wywozową oraz pomoc preferującą krajowe towary i usługi względem przywożonych (pkt 4.2.2 lit. d) tymczasowych ram prawnych).

2.8. Podstawowe elementy programu

Władze norweskie potwierdziły, że nowy program pomocy będzie w pełni zgodny z warunkami pkt 4.2.2. tymczasowych ram prawnych w zakresie przekazywania ograniczonych kwot pomocy zgodnej z przepisami. W szczególności:

- kwota pomocy brutto nie przekroczy 500 000 EUR (przed potrąceniem z tytułu podatku lub innych opłat) na przedsiębiorstwo; jeżeli pomoc przyznaje się w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto;
- przed udzieleniem pomocy Innovation Norway jest zobowiązane uzyskać od zainteresowanego przedsiębiorstwa deklarację w formie pisemnej lub elektronicznej dotyczącą wszelkiej innej pomocy *de minimis* oraz pomocy w ramach przedmiotowego środka, którą przedsiębiorstwo to otrzymało w ciągu danego roku obrotowego; Innovation Norway zobowiązane jest sprawdzić, czy całkowita pomoc otrzymana w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2010 r. nie przekroczy górnej granicy 500 000 EUR;

- pomoc może być przyznana nie później niż 31 grudnia 2010 r.;
- w ramach programu nie udziela się pomocy wywozowej ani pomocy preferującej produkty krajowe względem produktów przywożonych;
- pomoc w ramach niniejszego środka może być łączona z innymi rodzajami pomocy zgodnej ze wspólnym rynkiem pod warunkiem że przestrzegane są pułapy intensywności wskazane w odpowiednich wytycznych lub rozporządzeniach w sprawie wyłączeń grupowych;
- pomoc nie będzie udzielana dużym przedsiębiorstwom, które w dniu 1 lipca 2008 r. kwalifikowały się do kategorii zagrożonych przedsiębiorstw w rozumieniu pkt 2.1 wytycznych Urzędu dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, ani też MŚP, które w tym dniu kwalifikowały się do kategorii przedsiębiorstw zagrożonych w rozumieniu art. 1 ust. 7 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych, uwzględnionego w Porozumieniu EOG.

2.9. Nadzór i sprawozdawczość

Władze norweskie potwierdzają, że będą przestrzegane przepisy tymczasowych ram prawnych w zakresie nadzoru i sprawozdawczości.

II. OCENA

1. Istnienie pomocy państwa

Artykuł 61 ust. 1 Porozumienia EOG stanowi:

„1. Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami”.

Zastosowanie środka wiąże się z wykorzystaniem zasobów państwowych, ponieważ zgłoszony program finansowany jest z budżetu państwa norweskiego. Środek ma charakter selektywny, ponieważ pomoc udzielana jest jedynie niektórym przedsiębiorstwom. Środek przynosi korzyści beneficjentom, ponieważ dzięki niemu przyznaje im się ograniczone kwoty pomocy, które w przeciwnym wypadku nie byłyby dla nich dostępne. Środek ma wpływ na handel pomiędzy państwami EOG, ponieważ nie ogranicza się jedynie do sektorów nieobjętych wymianą handlową na terenie EOG.

W związku z powyższym Urząd uznaje, że program stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 EOG.

2. Wymogi proceduralne

W myśl części I art. 1 ust. 3 protokołu 3 „Urząd Nadzoru EFTA jest informowany, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy [...]. Dane państwo nie może wprowadzać w życie projektowanych środków dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej”.

Władze norweskie pismem z dnia 2 kwietnia 2009 r. (nr referencyjny 514308) zgłosiły tymczasowy program pomocy o niewielkiej wartości, dopełniając tym samym wymogu zgłoszenia. Wskazały również, że wdrożenie programu uzależnione jest od zatwierdzenia go przez Urząd, dopełniając tym samym obowiązku wstrzymania się z przyznaniem pomocy do momentu wydania stosownej decyzji końcowej.

Urząd uznaje zatem, że władze norweskie dopełniły swoich obowiązków na mocy części I art. 1 ust. 3 protokołu 3.

3. Zgodność pomocy z prawem:

Urząd dokonał oceny zgodności zgłoszonego środka z postanowieniami art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG i przepisami tymczasowych ram prawnych.

Przyjmując tymczasowe ramy prawne Urząd potwierdził (pkt 4.1 ust. 33), że „w świetle wagi obecnego kryzysu finansowego i jego skutków dla gospodarek wszystkich państw EFTA [...] aby rozwiązać zaistniałe problemy, niektóre kategorie pomocy państwa są, w ograniczonym okresie, uzasadnione, i można je uznać za zgodne z Porozumieniem EOG na podstawie art. 61 ust. 3 lit. b).”

Zgłoszony środek pomocy ma na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa EFTA i został przygotowany w taki sposób, aby spełnić wymogi nowej kategorii pomocy opisanej w pkt 4.2.2 tymczasowych ram prawnych („ograniczona kwota pomocy zgodna z przepisami”).

Urząd stoi na stanowisku, że zgłoszony środek pomocy spełnia wszystkie warunki określone w tymczasowych ramach prawnych. W szczególności:

- maksymalna kwota pomocy nie przekracza ekwiwalentu pieniężnego w wysokości 500 000 EUR na przedsiębiorstwo (zgodnie z pkt 4.2.2 lit. a) i f) tymczasowych ram prawnych);
- pomoc przyznawana jest w formie programu pomocy (zgodnie z pkt 4.2.2 lit. b) tymczasowych ram prawnych);

- pomoc przyznawana jest wyłącznie przedsiębiorstwom, które nie były zagrożone w dniu 1 lipca 2008 r.⁽¹⁾; może zostać udzielona przedsiębiorstwom, które nie były w tym czasie zagrożone, ale które później znalazły się w takiej sytuacji w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego (zgodnie z pkt 4.2.2 lit. c) tymczasowych ram prawnych);
- wyklucza się pomoc wywozową oraz pomoc preferującą krajowe towary i usługi względem przywożonych (zgodnie z pkt 4.2.2 lit. d) tymczasowych ram prawnych);
- pomoc może być przyznana nie później niż 31 grudnia 2010 r. (pkt 4.2.2 lit. e) tymczasowych ram prawnych);
- przepisy tymczasowych ram prawnych w zakresie nadzoru i sprawozdawczości będą przestrzegane (sekcja 4.7 ust. 59 tymczasowych ram prawnych).

Wobec powyższego Urząd uznaje, że zgłoszony środek pomocy jest niezbędny, odpowiedni oraz proporcjonalny jako narzędzie mające na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego EFTA, zgodnie z pkt 4.1 tymczasowych ram prawnych.

4. Wniosek

Na podstawie niniejszej oceny Urząd uznaje, że tymczasowy program pomocy o niewielkiej wartości, który władze norweskie planują wdrożyć, jest zgodny z przepisami tymczasowych ram prawnych oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG w rozumieniu jego art. 61.

Przypomina się władzom norweskim o obowiązku dostarczania corocznych sprawozdań z wdrażania programu, który to obowiązek wynika z części II art. 21 protokołu 3 w związku z art. 6 decyzji nr 195/04/COL.

Przypomina się również władzom norweskim, że wszelkie plany zmiany tego programu muszą być zgłaszane Urzędowi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi żadnych zastrzeżeń wobec tymczasowego programu pomocy o niewielkiej wartości w oparciu o art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 3

Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2009 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium

⁽¹⁾ W odniesieniu do dużych przedsiębiorstw zob. pkt 2.1 wytycznych dotyczących pomocy państwa w celu restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw. W przypadku MŚP zob. art. 1 ust. 7 w sprawie definicji ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 640/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 191 z dnia 23 lipca 2009 r.)

Strona 27, art. 1, Przedmiot i zakres, ust. 2 lit. c) ppkt (iv):

zamiast: „w temperaturze otoczenia poniżej -15°C w odniesieniu do wszystkich silników, lub poniżej 0°C w przypadku silników chłodzonych powietrzem”,

powinno być: „w temperaturze otoczenia poniżej -15°C w odniesieniu do wszystkich silników lub poniżej 0°C w przypadku silników chłodzonych wodą”.

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 235/09/COL z dnia 20 maja 2009 r. w sprawie tymczasowego programu pomocy o niewielkiej wartości (Norwegia) 59

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 640/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych (Dz.U. L 191 z 23.7.2009) 63

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL